

HONVÉD ALTISZTI

FOLYÓIRAT

Tartalom

Tisztelt Olvasók!	2	Szállni, mint a madár	20
Együttműködés a békéért	3	Maszk nélkül	21
Hadszintérkutató ejtőernyős elismerése	5	Római találkozás	21
A NASAMS 3-ra készülve	6	„Az elődök tisztelete, az utódok becsülete!”	22
Helikopteres gyakorlat és kitelepülés	8	A múlt szerelmese	24
Moon Star 2022 – Gyakorlaton a tartalékosok	10	„Az alkotás hangulata magával ragad”	26
Reptéri lánglovagok	12	Íjjal a dobogón	28
Felderítők mennek hosszú éjen át...	13	Ismételt találkozás	29
A jövő építői	14	Kegyeleti rendezvények	30
Staff Ride – Szentés	16	Humor	31
Jótekönykodó sportolók	18	Harcban edződtek	32

Tisztelt Olvasók!

Balog Sándor főtörzsaszázlós

Az év végi időszak az összegzés, a számvetés ideje. A december a megnyugvást, a lassítást, a lezárást, a felülvizsgálatot, a jövőre történő felkészülést, a tervek, vágyak születésének az időszakát jelenti számunkra. De mind közül legfontosabb a család, legfontosabbak a szeretteink, akikkel rohanó világunkban sokszor nem töltünk elég időt. Használjunk ki tehát minden pillanatot, hogy velük lehessünk, ajándékozzuk meg őket szeretettel, gondoskodással, figyelemmel és tisztelettel – és ne felejtjük el soha, hogy ez nem csak decemberi kedves kötelesség, osszuk el ezt egész évre. Ne csak ebben a hónapban üljünk le beszélgetni gyerekeinkkel, ne csak ebben az időszakban látogassuk meg a szülőket, nagyszülőket, csörögjünk rá távolabbi rokonainkra, barátainkra. Apropó, barátok, de kik is ők? Ők a fogadott, választott családunk az igazi mellett vagy helyett, katonaként harcostársunk, kollégaként megértő társ vagy választott testvér. Becsüljük meg őket is, s ne csak azért, mert december, „karácsony” hava van. Legyen az egész év karácsony!

Ugy alakult, hogy ez évben a honvédségben az idei utolsó munkanap december 21-e, amely egyben a téli

napforduló ideje. Ezen a napon a természet utat mutat a sötétségből a fény, a tisztánlátás felé. Ezen a napon a leghosszabb az éjszaka és a legrövidebb a nappal, innenől hosszabban időzik felettünk a nap, egészen a következő napfordulóig. Tehát az idén az utolsó munkanapunk az év „legsötétebb” napja, de másnap – a megérdemelt pihenés kezdetén – számba vesszük mindennapos dolgainkat és felkészülünk az új évre: ismét lehetőséget kapunk, hogy változtassunk, hogy tisztábban lássunk, hogy több örömet adjunk.

Végezetül engedjék meg, hogy a Honvéd Altiszti Folyóirat ez évi utolsó számának bevezetőjét egy idevágó, névtelen szerzőtől származó idézettel zárjam: „A karácsony nem attól lesz tökéletes, hogy nincs porcica a szekrények mögött, tízféle sütit sütsz és halomban áll a fa alatt az ajándék. Nem lesz jobb az ünnep attól, ha beleszakadsz a házimunkába, hogy aztán az ünnepek alatt holtfáradt legyél! Sem attól, ha mártírként sütsz-főzöl-takarítasz-vásárolsz hetekig. A közös készülődés lehet az ünnep része, ami nem attól lesz meghitt és emlékezetes, hogy minden tökéletes, hanem attól, hogy együtt vagyunk.”

A legutóbbi kurzus résztvevői

„Egynek minden nehéz, soknak
semmi sem lehetetlen.”
Széchenyi István

Együttműködés a békéért

Bornemisza Géza törzsszázados
Fotó: Kelemen Ilona

A békefenntartó műveletek jellege az elmúlt években megváltozott. Míg korábban a hangsúly a tűzszünet megfigyelésére és a szemben álló felek szétválasztására helyeződött, mára a feladat egy komplex környezet kezelésévé nőtte ki magát, melyben számos rendőri, civil, helyi, külföldi, kormányzati és nem kormányzati szereplő megtalálható.

ALTISZTEK SZÁMÁRA IS ELÉRHETŐ KÉPZÉS

Ezen széles spektrumú feladat sikeres végrehajtásához nyújthat segítséget a közelmúltban végrehajtott Peace Support Operations Cooperation Course – PSOCC (Békeművelési Együttműködési Tanfolyam) elvégzése. Írásomban ezt a kifejezetten hasznos nemzetközi képzést mutatom be, amely az International Military Observers' Course (IMOC – Nemzetközi katonai Megfigyelő Tanfolyam) kurzussal szemben altisztek számára is elérhető.

A Magyar Honvédség Békétámogató Kiképző Központ (MH BTKK) 2016. augusztus 8-án felvételt nyert a NATO-, illetve a partnerországokat tömörítő PTEC (Partnership Training and Education Centres – Kiképzési és Oktatási Központok Szövetsége) közösségébe. A tagságnak köszönhetően az alakulat már nemcsak ENSZ-, de NATO- vonalon is képviseli Ma-

gyarországot a nemzetközi kiképzési és felkészítési feladatokban.

Az észak-atlanti szövetség és a partnerországok részére felajánlott képzések egyike a PSOCC. A felkészítést először 2016 őszén rendezték meg a Finnish Defence Forces International Centre (FINCENT) szakmai támogatásával „pilot tanfolyamként”, angol nyelven, csak magyar tisztek és altisztek részvételével. A tapasztalatok és a hallgatói visszacsatolások feldolgozása után egyértelművé vált, hogy a központ kész a tanfolyamot a nemzetközi porondon is megméretetni.

Az MH BTKK kiképzőállományát az elmúlt hat tanfolyam során vendégoktatók segítették Ausztriából, Bosznia-Hercegovinából, Finnországból, Görögországból, Svédországból, Szerbiából és Szlovákiából, valamint állandó szakmai támogatást nyújtott a Magyar Honvédség Civil-katonai Együttműködési és Lélektani Művelési Központ, majd később a Magyar Honvédség Kiber- és Információs

Művelési Központ szakértői csoportja. 20 országból összesen 65 külföldi és 54 magyar hallgató vett részt eddig a tanfolyamon. Állománykategóriákat tekintve elmondható: átlagosan a hallgatók 75%-a tiszt, 25%-a altiszt.

ELMÉLETI ÉS GYAKORLATI ISMERETEK SZERZÉSE

A képzés célja a „hagyományos” összekötő tiszt feladatokra történő felkészítés. A résztvevők elsajátítják, hogyan kell kapcsolatot létrehozni, fenntartani kormányzati és nem kormányzati szervekkel, információkat gyűjteni, azokat jelentés formájában az előljáró, valamint az információt elemzők részére megküldeni. A kéthetes tanfolyamon a hallgatók alapvető ismereteket szerezhetnek az ENSZ integrált, valamint a NATO átfogó békeműveletekkel kapcsolatos megközelítéséről. Megismerik a különböző tárgyalási és együttműködési technikákat, a humanitárius segítségnyújtás szabályait, a média kezelésének, valamint a különböző kormányzati és nem kormányzati szervekkel, szervezetekkel történő együttműködésnek az alapjait.

A szituációs feladatok során a hallgatók a megszerzett elméleti tudásukat a gyakorlatban is megtanulják alkalmazni. A fiktív válságvezetben bemutatkozó látogatásokat, majd

Martonosi Ferenc főtörzsőrmester (balról) 2018-ban végezte el a tanfolyamot

Fábián Gábor zászlós (szemben, polgári ruhában) zömmel nyelvi segítőként működik közre a képzéseken

tárgyalásokat hajtanak végre a helyi hivatali és közösségi vezetőkkel, kormányzati, illetve nem kormányzati szervezet képviselőivel. Az egyeztetések során gyakorolják többek között azt is, miként kell együtt dolgozni egy nyelvi segítővel. A találkozók után megosztják egymással a megszerzett információkat, melyek a későbbi tárgyalások alapját képezik. A tárgyalássorozat végrehajtása után jelentést tesznek a kialakult helyzetről a fiktív misszió vezetőjének.

A RÉSZTVEVŐK TAPASZTALATAI

Martonosi Ferenc főtörzsőrmester, a központ kiképzési részlegének altisztje 2018-ban végezte el a tanfolyamot. A jelentkezéskor elsősorban az motiválta, hogy megtapasztalja a nemzetközi együttműködés ezen formáját. „Céлом volt továbbá, hogy nagyobb spektrumban lássam át a békeműveleteket, illetve azoknak a különböző aspektusait” – tette hozzá Martonosi főtörzsőrmester.

Fábián Gábor zászlós, a központ kiképzési részlegének tervezőzászlósa a kezdetek óta részt vesz a tanfolyam lebonyolításában, „Role Player” aljátárszó szerepkörben, általában „Language Assistentként”, vagyis nyelvi segítőként. „Számomra a PSOC az érdekes és hasznos, mert valós időben kell angolról magyarra és magyarról angolra fordítani élő beszélgetést, ami igencsak próbára teszi a nyelvi készségeket” – fűzte hozzá Fábián zászlós.

Hegyi Ákos zászlós, a Kiképzést Tervező és Elemző Részleg beosztott zászlósa, a közelmúltban véget ért 6. tanfolyam oktatócsoportvezető-helyettese az elmúlt években két alkalommal támogatta a FINCENT által rendezett hasonló tematikájú képzést Finnországban. A finn fél törekszik a csereoktató kiválasztásánál a tiszt rendfokozatra, ezért külön elismerésnek tartom, hogy amikor kollégám neve felmerül, örömmel fogadják a finn központban, mivel már korábban bizonyította a rátermettségét és hozzáértését.

„Ez a tanfolyam nagyon jól mutatja, hogy a tiszt és altiszt állomány munkája elképzelhetetlen egymás nélkül. Nagy öröm, hogy ez a nemzetközi kurzus lehetőséget ad az altiszt állomány részére is, hogy ne csak hallgatóként vegyen részt, de kivegye részét az oktatói munkából is. A hatodik alkalommal tartott képzés során az oktatók

Előadáson

munkáját három altiszt segítette, illetve a tanfolyam sikeres végrehajtásához szükséges alájátszói állományt nagyrészt altisztek alkották. A felkészítés során kapott, illetve a tanfolyam befejezését követően kitöltött értékelőlapokban megjelenő hallgatói vélemények alátámasztják, hogy az altisztek képesek megfelelő tudást és tapasztalatot átadni nemcsak az altiszti hallgatók, hanem a tiszti állomány részére is” – fogalmazott Hegyi zászlós.

LÉPÉSEK AZ ÉLETHOSSZIG TARTÓ TANULÁS ÖSVÉNYÉN

A tanfolyam legnagyobb megmérettetését és elismertségét a 3. PSOCC jelentette, amelyen 13 angol katona vett részt 2018-ban. A visszajelzések alapján a képzés kiválóan megállja helyét az angol nyelven levezetett tanfolyamok között. A felkészítés szakít a tiszti–altiszti munka sztereotípiával. Sokszor elhangzik ugyanis napjainkban, hogy „ez a tisztek dolga, nem altiszti feladat”. A képzésen minden hallgató – legyen tiszt vagy altiszt, magyar vagy külföldi – minden szerepkörben megfordul, a csoportparancsnoktól kezdve a jegyzőkönyvvezetőig.

A tanfolyamot minden évben ősszel, november elején tartják a Magyar Honvédség Békétámogató Kiképző Központban. Jelentkezni a nyár folyamán megjelenő jelentkezési lapon lehet. A kurzus elvégzését javasolom minden összekötői feladatba kijelölt személynek, illetve azon érdeklődőknek, akik megismerkednének a tárgyalástechnika alapjaival, vagy csak gyakorolni szeretnék az angol nyelvet nemzetközi környezetben. A képzés kiváló lehetőséget biztosít tapasztalatok megosztására és kapcsolati háló kiépítésére.

A Magyar Honvédségben egyre több alkalom adódik különböző képzéseken történő részvételre, új ismeretek, képességek, kompetenciák elsajátítására. Csak rajtunk múlik, hogy élünk-e a kínálkozó lehetőségekkel, megtesszük-e a szükséges lépéseket az élethosszig tartó tanulás ösvényén.

További információk az MH BTKK által szervezett tanfolyamokról, képzésekről a <https://pstc.honvedseg.hu/kikepzesi-kalendarium-letoltese/> oldalon elérhető aktuális évi kiképzési kalendáriumban található. 🇵🇸

Hegyi Ákos zászlós előadást tart

Hadszíntérkutató ejtőernyős elismerése

*Dr. Murinkó Atila ezredes
Fotó: archív felvétel*

A Magyar Honvédség érdekében tett önzetlen szolgálataért idén, a honvédelem napján köztársasági elnöki elismerő kitüntetésben részesült a Latisánában (város Olaszország Friuli-Venezia Giulia régiójában, Udine megyében) élő dr. Sergio Petiziol (a képen sapkában). Az egykori ejtőernyős katona szabadidejének jelentős részét az Osztrák–Magyar Monarchia első világháborús időszakához köthető – eddig feltáratlan – helyszínek bejárásával, kutatásával és az eredmények megosztásával tölti. A személyes érdeklődésén túl motiváló tényező számára, hogy egyik nagyapja egykoron maga is harcolt Észak-Olaszországban.

A veterán ejtőernyős az MH Ludovika Zászlóalj delegációjának 2022. októberi látogatásakor, a Redipuglia településen lévő első világháborús katonai szentély bejárása során személyesen köszöntötte a fiatal tisztjelölteket. Jómagam a Honvéd Altiszti Folyóirat szerkesztőbizottsági tagjaként, mintegy az olasz ejtőernyős szolgálatának elismeréseként adtam át részére a Zrínyi Kiadó hagyományápolók számára összeállított, „Az első világháború magyar katonáinak öltözete, felszerelése és fegyverzete” című könyvét. Az olasz veterán számára a tartalmán kívül azért is különösen kedves e kötet, mert borítóján a régiója jelenik meg egy magyar festő alkotásán. A baráti találkozón részt vett Franco Stacul ny. ezredes, az Osztrák Fekete Kereszt Olaszországi Baráti Társaságának elnöke is. 🇵🇸

A képzésen részt vevő csapat

A NASAMS 3-ra készülve

*Inoka Zoltán főtörzsszázados – Kovács Zoltán törzssőrmester
– Máté Lajos törzssőrmester – Gerencsér Ákos őrmester
Fotó: archív felvétel*

A korszerű rövid, illetve közepes hatótávolságú, földi telepítésű légvédelmi rendszerek szolgálatba állításával a haderő 21. századi színvonalon nyeri vissza azt az oltalmazási képességét, amelyet a rendszerváltás utáni leépítésekkel veszített el.

Az 1976 óta szolgálatban álló, most leváltandó KUB-komplexumokhoz képest az új eszközökkel sokszorosára nő az oltalmazható terület nagysága, és ugyan-csak sokszorosára emelkedik az egyidejűleg megsemmisíthető célok száma, azaz a légvédelem harci lehetősége. A NASAMS 3 (National Advanced Surface to Air Missile System) ezen túlmenően légi támadóeszközökkel – például pilóta nélküli repülőgépek (drónok), illetve csapás-mérő robotrepülőgépek – is fel tudja venni a küzdelmet.

Akik eddig nem nagyon foglalkoztak a légvédelemmel, feltehetik a kérdést: Miért volt jó választás a NASAMS 3? A Kub-fegyverrendszernek nagy hátránya, hogy egy ütegnek egyetlen célesatornája van, azaz egyszerre csak egy célt képes elfogni, követésbe venni és ellene tűztevékenységet folytatni. A Mistral-tűzalegység ugyan egyszerre több cél tűz alatt tartására képes, azonban mégiscsak közeli hatótávolságú kategória, amelynek megsemmisítési képessége még az új rakétával sem megy 9-10 kilométer fölé. Ezzel szemben egy NASAMS 3- indítóállványon a hat rakéta hat különböző célra indítható néhány másodperc alatt. Nyilván nem kell mondani, hogy ez mekkora technológiai különbség. Emellett még számtalan más előnye is van e fegyverrendszernek, amellyel – a rakéta típusától függően – akár 20-25 kilométeres távolság felett is meg-

lehet semmisíteni a célokat. Tehát még azelőtt, hogy a támadó a saját levegő-föld fegyverzetét el tudná indítani.

A NASAMS 3 fogadásának humán, szervezeti, infrastrukturális és kiképzési feltételei is vannak. Mire 2023-ban megérkeznek az első tűzalegységek, a szervezeti keretek meglesznek, az ezred alegységei készen állnak majd a haditechnikai eszközök fogadására. Az infrastruktúra kialakítása is zajlik: a meglévő hangárokat felújítjuk, illetve szükségessé válik néhány új épület emelése is. 2023-ban egy tantermi kiképzőberendezést, egy szimulátort telepítenek az alakulathoz, ami szimulálja a NASAMS 3-fegyverrendszer kulcsfontosságú elemének, a tüzelosztó központnak a működését. Erről tudni kell, hogy több munkahellyel teszi lehetővé, hogy a kezelők gyakoroljanak, amit egy külön teremben az éppen felkészülő váltások tudnak kivetítőn követni, illetve kiértékelni – és nyilván a másik esetleges hibájából tanulni.

Idén megkezdődött a kezelők gyári képzése. A Kongsberg első körben hét altisztet készített fel a kijelölt szakterületen végzendő munkára. Hogy kik közül emeltük ki azokat, akik ezt az első képzési modult elvégezhetnék? Olyan altiszteket választottunk, akik képesek a fegyverrendszer teljes dokumentációját – vagyis a képzési és kezelési útmutatókat, illetve a hatályos műveleti eljárásokat

– angol nyelven is adaptálni, kidolgozni. Azaz egy válogatott csapat, akik mind szakmailag, mind pedig az angol nyelv tekintetében ott vannak a csúcson.

Az első kiképzési modul, amin az altiszti állomány is részt vett, a kommunikációsrendszer-kezelő (Communication System Operator) képzés 2022 szeptemberében indult Norvégiában. Emiatt már két éve megkezdődtek a STANAG 1-es, majd az erre épülő STANAG 2-es angol nyelvtanfolyamok, melyeken a kiválasztott állomány részt vett. Számukra a kurzus hatalmas előnyt nyújtott abban, hogy Norvégiában gördülékenyebben menjen a képzés, hiszen az oktatás kizárólag angolul zajlott.

A kiutazók 2022. szeptember 4-én indultak Kecskemétről, már a Zrínyi Honvédelmi és Haderőfejlesztési Program keretén belül beszerzett Airbus A319 típusú csapatszállító gépekkel, ami azt is mutatja, hogy tudjuk és merjük is használni katonáink javára a honvédség részére nyújtott új képességeket.

Az oslói repülőtérre való megérkezéskor az állomány számára nyilvánvalóvá vált, hogy igazán élménydús és kihívásokkal teli, izgalmas négy hét vár a magyar katonákra.

Kongsbergben, azon belül a csodálatos panorámával rendelkező Funkelia városrészben foglalkozhattak el szállásukat, ami mindenkit lenyűgözött. Az apartmanokban található konyha, illetve közös helyiség nagyban megkönnyítette a kinti életüket, továbbá lehetőséget nyújtott a szorosabb csapatösszevácsozásra. A közös légtér kiváló alkalmat biztosított, hogy megbeszélhessek az aznap tanultakat.

A Kongsberg Defence & Aerospace gyár területén modern körülmények fogadták őket, és vendéglátóik nagyon

odafigyeltek, hogy semmiben se szenvedjenek hiányt. A színes katonai múlttal rendelkező, nagy tudású és jól felkészült instruktorok tudásuk legjavával igyekeztek az oktatást színesebbé tenni, ezzel is fokozva az élményt és a tudásra, tanulásra való hajlandóságot, vágyat. A 21. század általános elvárásainak megfelelően a képzés idejére mindenki számára biztosítottak tabletteket, amelyeken minden információ megtalálható volt.

A tanfolyam első két napjában a NASAMS 3 főbb elemeire, a későbbiekben pedig az infokommunikációs alrendszerek részletes ismertetésére került sor. A hétköznapi használatban ismert internet működéséhez hasonlóan a NASAMS 3-rendszer is IP-alapú hálózatot használ, így megköveteli a számítógépes hálózatok alapfokú ismeretét. A tanfolyam első két hetében ennek elsajátításán volt a fő hangsúly. A hátralévő időben nagy figyelmet fordítottak az instruktorok arra, hogy a korábban elsajátított elméleti tudást mindenki átültesse a gyakorlatba is. Ennek szerves részét képezte az a tanterem, melyben minden elérhető volt, amire mint leendő kezelőknek (Communication System Operator – CSO) szükségük lehetett.

„CSO-nak lenni olyan a NASAMS-rendszerben, mint altisztként szolgálni a Magyar Honvédségben. Tehát egy jól kiképzett és jól felszerelt CSO-katona a gerincét tudja jelenteni ennek a rendszernek” – összegezték tapasztalataikat a kurzuson részt vevő altisztek.

Az első csapat tagjai voltak: Kovács Zoltán törzsőrmester, Máté Lajos törzsőrmester, Vona Kornél Őrs őrmester, Kolozsvári Péter őrmester, Gyuris Szilárd őrmester, Szűcs Bence őrmester és Gerencsér Ákos őrmester.

A NASAMS légvédelmi rendszer elemei

Hazánk a hatodik NATO-tagállam, amely a norvég-amerikai fegyverrendszer mellett döntött

Felderítési és további képességeket biztosító elektrooptikai szenzor

A kezelőszemélyzet munkáját színes érintőképernyős monitorképernyők segítik

A repülő-műszaki állomány Fairfordban

Helikopteres gyakorlat és kitelepülés

Hamza Norbert zászlós
Fotó: a szerző felvételei

A Magyar Honvédség 86. Szolnok Helikopter Bázis Szállítóhelikopter Üzemeltető Század által üzemeltetett Mi-17 közepes szállító- és Mi-24 harci helikopterei hosszú évek óta rendszeres résztvevői mind a hazai, mind a nemzetközi gyakorlatoknak és különböző kitelepüléseknek. Lehet ez akár egy repülőnap, több hetet felölelő nemzetközi gyakorlat külföldön vagy hazai környezetben, ahol szárazföldi csapatokkal közösen végrehajtott, éleslövészettel egybekötött kiképzésen vesz részt a kijelölt állomány. A felsorolt eseményekben az a közös, hogy a helikopterek kiszolgálása nem az „anyareptéren”, hanem kitelepülve, „tábori körülmények között” történik.

Sokan nem is tudják, hogy a kitelepüléseink során pontosan mi is zajlik a színpalak mögött, ezért ebbe szeretnék egy kis bepillantást nyújtani. Az idei évben alakultunk Mi-24-es harci helikopterei ismét felbukkantak több külföldi repülőnapon, többek között Ausztriában, Csehországban és Angliában is. A felsoroltak közül az angliai Fairfordban megrendezett Royal International Air Tattoo (RIAT) nemzetközi repülőnap jelentette a legnagyobb kihívást, amely történelmi jelentőséggel bírt számunkra. Korábban – a „vadászrepülő-társadalommal” ellentétben – magyar forgószárnyasok még soha nem vet-

tek részt a világ egyik leghíresebb és egyben legnagyobb repülőnapján. Ahhoz, hogy ez megvalósuljon, a szervezés már hónapokkal a kiutazás előtt elkezdődött. A repülő-műszaki állomány kijelölésénél (1 fő mérnök, 1-1 fő sárkány- és hajtóműmechanikus, 1 fő elektromosműszer-, illetve oxigénberendezés-szerelő, 1 fő rádiótechnikai berendezés-szerelő és 1 fő fegyverberendezés-szerelő) nagy figyelmet kellett fordítani mind a szakmai felkészültségre, mind az idegennyelv-tudásra. Miután a kiutazó személyzet megkapta a szükséges információkat a kitelepüléssel kapcsolatban, ennek megfelelően készítette össze az eszközöket és anyagokat, melyek elengedhetetlenek a repülés biztonságos kiszolgálása érdekében. A megtervezett repülési útvonalnak megfelelően több nemzetközi repülőtéren vételeztünk üzemanyagot, mely során már megtapasztaltuk a keleti technika iránti nagyfokú szakmai érdeklődést. A két nap alatt, összesen 8 és fél óra repülés után elértük úticélunkat, a feladatunk azonban ezzel még nem ért véget. Ilyenkor történik meg a gépeknek a szervezők által biztosított és kijelölt helyekre történő vontatása, beállítása, valamint azok átvizsgálása. A munkafolyamatok során a különböző szakágak kölcsönös segítségnyújtása jellemző; ezekben a helyzetekben is megtapasztalható a bajtársiasság, valamint a csapatmunka.

A szervezők nem minden esetben tudnak szállást biztosítani a katonai repterek közelében, így a személyzet napjai korán kezdődnek, hogy a hosszas utazást követően a kapunyitásra már a gépek kitarakva, előkészítve várják a nagyközönséget mind a statikus, mind a dinamikus soron. A repülési (dinamikus) bemutatót részt vevő gépek

elkülönítve sorakoznak az erre kijelölt zónákban, ahová sokszor a kiszolgáló állománynak sem a legegyszerűbb kijutni a hőmpölygő tömegén keresztül, akár gyalogosan, akár az erre kijelölt szállító járművel közelíti meg a helyszínt. Míg a dinamikus bemutató tart, addig a repülő-műszakiak a felszállóhelynél várják a sikeres bemutatóról visszatérő gépet. Ez idő alatt a statikus gépnél tartózkodó személyzet hosszabb-rövidebb beszélgetések keretében igyekszik választ adni az érdeklődők kérdéseire. Az egész napos rendezvény végén, mikor már minden légi jármű a földön van, a tömeg kivonulásával egy időben elkezdődik a gépek betakarása, amit sokan a nézelődők közül, még ha fáradtan is, de szívesen végignéznek. Az erőt próbáló nap végén, a szállásra való utazás közben, míg a csapat együtt van, a parancsnok megtartja az eligazítást a következő napi feladatokról, az esetleges változásokról, az „idegen környezethez” való alkalmazkodásról.

A külföldi repülőnapokról való hazatérést követően a gépek átvizsgálásában, takarásában és kikapolásában már az itthon maradt állomány is aktívan segít, közben az adott szakágak átadják mind a géppel, mind a rendezvényvel kapcsolatos tapasztalataikat.

Sem a gépek, sem a szakszemélyzet nem pihenhet túl sokat, hiszen nem csak repülőnapokon vagyunk jelen. A képességek szinten tartása és fejlesztése érdekében különböző gyakorlatokon veszünk részt idehaza, valamint külföldön. A kitelepülések során a leszállóhelyek általában távol esnek a gyakorlatok helyszínétől, ezért folyamatos munka zajlik a háttérben, ami a kívülállók részére kevéssé látható. Egy „átlagos” napon a gépek előkészítése – a repülő-műszaki mérnök eligazítása és feladatszabása alapján – legalább két órával a felszállást megelőzően elkezdődik. Minden szakág rutinosan, az előírt szabályokat betartva végzi munkáját. Légilövészet esetén a fegyvercsoport tagjai – különválva a többiekől – a gépektől távolabb eső, kijelölt helyen készítik elő a feladathoz szükséges tisztítóeszközöket (lőszereket, rakétákat), majd csatlakoznak a többiekhez, hogy ők is elvégezzék a szükséges előkészítési munkákat.

A töltéshez, hogy minden gördülékenyen menjen, sokszor nélkülözhetetlen a többi szakág segítsége. Az így elvégzett csapatmunkának köszönhető, hogy a gépek időben felszállásra készen állnak. A repülési feladat végrehajtása közben sincs megállás, hiszen folyamatosan zajlanak a következő feladat előkészületei. A helikoptereket visszaérkezéskor a fegyveres szakág emberei fogadják. Ellenőrzik a fegyverzetet, amennyiben szükséges, kiürítik a rakéta-blokkokat, gépágyúkat, majd csak ezután

Sz-8KO-k rakéták még ládában

30 milliméteres lőszerrek töltésre várva

kezdheti meg a csapat többi tagja a munkát a helikoptereken. A személyzet sokszor 10–12 órát tölt el a szabadban, ami önmagában is megterhelő, nem beszélve az időjárás viszontagságairól, valamint ehhez járul, hogy ezeknek a gyakorlatoknak a túlnyomó részét napnyugta után hajtják végre. Egy többnapos gyakorlatról való visszatérés után megtörténik a gépek átvizsgálása, a belső terek tisztítása, a végrehajtott lövészeti feladatok után a szükséges berendezések (gépágyúk, hevederszekerények, rakéta-blokkok) karbantartása.

A kitelepülések és a gyakorlatok alkalmával távol vagyunk a családtól, a barátoktól, ami tovább nehezíti az amúgy sem egyszerű feladat-végrehajtást. De ahogyan más haderőnem katonáit, minket, repülő-műszakiakat is segít a hatékony munkában a váratlan feladatok megoldása utáni elégedettség, valamint az egymás közötti barátság, tisztelet és bajtársiasság. |&|

Vontatévilla rögzítése az orrfutóhoz

Póttartály levétele bemutató előtt

Moon Star 2022

– Gyakorlaton a tartalékosok

*Szidor Viktória hadnagy – Miklós Bence főörzsászlós
Fotó: Szabó Tamás törzsőrmester*

A tartalékos katonák az elmúlt években számos feladatban vettek részt, amelyek során bizonyították helytállóságukat. A koronavírus-járvány okozta válsághelyzet alatt az egészségügyi intézmények támogatásával segítették az egészségügyi dolgozók munkáját, részt vettek az intézmények fertőtlenítésében, illetve jelentős létszámmal voltak és vannak jelen a déli határszakasz védelmében. Több külföldi és hazai gyakorlatokon is kiképztségükről, kiemelkedő teljesítményükről tettek tanúbizonyságot, valamint idén először már Irakban is missziós feladatot látnak el, ezzel is bizonyítva, hogy a tartalékos katonák valódi képességet, élő, bevethető erőt jelentenek a Magyar Honvédségben.

A tartalékos katonák a 12 modulból álló alapfelkészítést követően egyénileg kiképzett katonákká válnak, viszont ahhoz, hogy kisleadség-kötelékben tudják végrehajtani a területvédelmi ezredek egyre bővülő feladatrendszeréből adódó komplex feladatokat, elengedhetetlen szakmai képzettségük fejlesztése, kiképzésük magasabb szintre emelése.

2022. augusztus 29. és szeptember 9. között rendezték meg a Moon Star 2022 elnevezésű összevont tartalékos gyakorlatot, amihez a helyszínt idén a Magyar Honvédség

Bakony Harckiképző Központ táborfalvai kiképzőbázisa biztosította. A gyakorlatot először tavaly hajtották végre, amely azért volt kiemelt jelentőségű, mert a tartalékos rendszer megalakulása óta ez volt az első alkalom, hogy az ország minden pontjáról érkező tartalékos katonák ilyen nagy létszámmal vettek részt közös foglalkozáson. Az idei évben megrendezett gyakorlat azért is volt kiemelkedő, mert tartalékos katonák ilyen létszámban most először tudtak végrehajtani kisleadség-kötelékben harcászati mozzanatokot.

Az idén ősszel a Magyar Honvédség Tartalékképző és Támogató Parancsnokság (MH TTP) szervezésében végrehajtott kiképzés célja az volt, hogy a tartalékos katonák gyakorolják alaprendeltetésükből adódó feladataikat, felkészültségük növelésének érdekében, előre beállított harcászati helyzet alapján komplex feladatokat hajtsanak végre. Emellett nagy hangsúlyt kapott az alegység-parancsnoki (raj, szakasz) állomány felkészítése és harcevetési képességeinek fejlesztése is. A fizikai és szellemi kihívást támogató foglalkozásokon közel 500 fő katona, köztük háromszáznál is több tartalékos honvéd vett részt az MH TTP alárendelt alakulatainak állományából, a legfontosabb követelmény a csapatmunka, a fegyelem és a harcászati képességek növelése volt.

A Magyar Honvédség 2. vitéz Vattay Antal Területvédelmi Ezred vezetésével végrehajtott gyakorlat során a mozzanatok összetettek voltak: az éleslövészet mellett objektumőrzés és -védelem, területvédelem, területzárás-

átvizsgálás, támadó és védekező harchelyzetekben való részvétel, sérült személyek harcaterületi ellátása és mentése, illetve helikopterrel történő evakuálása volt a területvédelmi ezredekénél szolgáló katonák feladata. A gyakorlatot megtekintette dr. Ruszin-Szendi Romulusz altábornagy, a Magyar Honvédség parancsnoka is, aki elismerően szólt a honvédek teljesítményéről.

Cseh Adrián önkéntes területvédelmi tartalékos százszvezető 2022 januárjában vonult be a Magyar Honvédség 2. vitéz Vattay Antal Területvédelmi Ezred 5. Farkas Gyula Területvédelmi Zászlóaljához. Barátai, ismerősei ajánlása alapján öltötte magára az egyenruhát, és azóta számos kiképzésen és toborzástámogató feladatban való részvétellel segítette a zászlóalj munkáját. Elmondása szerint a Moon Star 2022 gyakorlat során még jobban sikerült bepillantást nyernie a honvédség életébe és a katonák feladataiba: „Számomra a gyakorlat olyan volt, mint egy alapfelkészítés, csak négyzetre emelve. A Táborfalván töltött tíz nap során társaimmal számos olyan feladatban vettem részt, amely, úgy érzem, nagymértékben hozzájárult a harcászati képességeim fejlesztéséhez. Szerencsére előtte olyan felkészítést kaptunk a zászlóalj kiképzőitől, amelyre alapozva nem okozott kihívást a ránk bízott feladatok végrehajtása. A csapatban való munka során nagy szükség volt az alkalmazkodóképességre is, hiszen több alakulat katonáival közösen kellett végrehajtanunk a feladatokat. Jó érzés volt megtapasztalni, hogy olyan bajtársak álltak mellettem, akik megbízhatóak, és lehet rájuk számítani” – mondta el a tartalékos katona, aki a jövőben szeretné szerződéses katonaként szolgálni a hazát.

A tartalékos katonák, akik minden megyében már több századnyi erővel vannak jelen, kiképzésüket és szolgálatukat munkájuk mellett, szabadidejükben látják el. A kiképzéseken való részvételük során máshol meg nem szerezhető képességeket és életre szóló élményeket, tapasztalatokat szerezhetnek meg. A gyakorlat nemcsak a katonai képességek fejlesztésére biztosított kiváló lehetőséget, hanem a katonai szocializáció erősítésére is, így azt tervezetten 2023-ban is megrendezik. 🇭🇺

Reptéri lánglovagok

Bács Attila törzsszázlós

Fotó: László Norbert főtörzsőrmester

A Magyar Honvédség 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis tűzoltó altisztjei közül Nyári Lajos főtörzsőrmesterrel beszélgettem pályájáról, munkájáról. Az altiszt hosszú évek óta a tűzoltószakasz oszlopos, megbízható tagja, egyike azon rajparancsnokoknak, akik valódi vezetői, mentorai a beosztott állományoknak.

A tűzoltókatona számára mindig is példaként szolgált szakmai, vezetői igényessége. Folyamatos figyelemmel kíséri az alárendelt állomány munkahelyi (vagy akár magánéleti) problémáit, közreműködik azok megoldásában, sokszor akár munkaidőn túl is. Évtizedes tapasztalatát felhasználva folyamatosan szervezi a beosztott állomány képzését mind elméleti, mind gyakorlati foglalkozások keretén belül.

Főtörzsőrmester úr, kérlek, mutakozz be az olvasóknak!

– Eredendően dunántúli vagyok, 1973-ban, Dombóváron születtem. Huszonkét éve vagyok együtt a párommal, egy 20 éves lányom és egy 17 éves fiam van. Mint sok kortársamnak, nekem sem egyenes út vezetett a jelenlegi beosztásomig. 1992-ben kezdtem szerződéses szolgálatot honvédként a 31. Kapos Harcászati Repülőezrednél, sárkány-hajtómű sorszerelőként, tehát repülő-műszaki vonalon indultam el. Az ezred 1997-es megszűnését követően a Kapos Bázisrepülőtér Tűzoltószakaszának rajparancsnoki beosztásába kerültem. Az átképzést a kaposvári városi tűzoltóság által tartott 6 hetes alapfokú tűzoltótanfolyam keretében kaptam meg. A beosztást 2005-ig, a bázisrepülőtér bezárásáig láttam el. Közben 2001-ben hivatásos katona lettem. 2006-tól, azaz idestova 16 éve Kecskeméten végzem ugyanazt a feladatot.

Mi a feladata a tűzoltószakasznak?

– A szakasz állandó, 24 órás tűzoltási és műszaki mentési szolgálatot biztosít a repülőbázis egész területén. Az ügyeletes tűzoltóalegység rendeltetése a repülőtér tűzoltó biztosítása a repülőtér fogadóképességének fenntartása érdekében, azaz a repülőtér, repülőeszközökön vagy a bázis területén lévő objektumokban, elhelyezési körletekben vagy azok környezetében keletkezett tűz esetén a veszélyeztetett személyek mentése, az anyagi javak védelme, a tűz terjedésének megakadályozása, és a tűz eloltása. Az állomány 11 fővel és 3 gépjárművel ügyeleti szolgálati, úgynevezett „váltásos” munkarendben hajtja végre feladatait. A tűzoltószertár a repülőtér középvezetékén helyezkedik el, közvetlenül az irányítótorony mellett. Elhelyezkedése lehetővé teszi az azonnali reagálást és a normaidőn, 2 percen belüli beavatkozást akár a repülőtér legtávolabbi pontján is. A kornak megfelelő, modern technikai eszközökkel és speciális repülőtéri műveletekhez szükséges műszaki mentési szármakkal rendelkezünk. Alvázon összesen 13 500 liter vizet tartunk készletben egyszerre. A katonai működés követelménye a STANAG 3712 szabványnak megfelelő 6-os kategória biztosítása, amely megfelel az ICAO 9137 szabvány szerinti 7-es kategóriának, és biztosítja a 139/2014/EU-rendeletben meghatározottak szerinti 6-os repülőtér-kategóriának megfelelő követelményeket.

Miben különbözik a Magyar Honvédség állományába tartozó repülőtéri tűzoltó munkája, felelősége egy „városi, vonulós” kollégájától?

– A tűzoltószakasz nem különálló elem a repülőbázison belül, hanem a Repülő Harebiztosító és Üzemeltető Zászlóalj Repülőter-üzemeltető Századának egyik alegysége, vagyis minden repülőtéri tűzoltó, katona is egyben. Nyerkes Tamás százados, századparancsnok és Paluch Róbert főhadnagy, szakaszparancsnok irányítása alatt jelenleg 19 tűzoltó altiszt és 40 légénységi állományú kolléga szolgál. Annak ellenére, hogy eltérő a gyakorlóruházatunk, természetesen, mint minden katona, mi is megfelelünk minden olyan követelménynek, melyet az általános katonai kiképzés szabályozói számunkra előírnak. Áttestünk az alapképzésen, elvégeztük a rendfokozatunkhoz előírt tanfolyamokat, járunk rendszeresen lövészetre, amikor arra szükség van, díszelgési feladatokat is ellátunk, és többek közt rendszeresen megtalálhatóak vagyunk a Közös Akarat feladat állományában is. Szakmailag a napjainkra már 4 hónapossá fejlődött, az összes magyarországi tűzoltónak előírt alaptanfolyamot kell elvégeznünk a budapesti Katasztrófavédelmi Oktatási Központban. Ezek után egy szolnoki 4 hetes katonai és egy debreceni 1 hetes speciális repülőtéri tűzoltó oktatás is vár még ránk. Rajomban nagy hangsúlyt fektetnek a tűzoltási és mentési gyakorlatokra, azon belül előnyben részesítem az éjszakai gyakorlást, mivel ezzel korlátozott látási viszonyok között is fejleszthetjük képességeinket. A különböző feladatok

végeztével minden esetben kiértékeljük és átbeszéljük a tapasztalatokat, és tanulunk az esetleges hibáinkból, legyen szó kommunikációról, a mentésben részt vevő egyéb veszélyhelyzeti szolgálatokkal való együttműködésről, vagy kifejezetten tűzoltótechnikai problémáról. Az állományt természetesen felkészítjük bajba jutott idegen légi járművek érkezésére is, mivel egy a NATO által is igénybe vett repülőterén teljesítünk szolgálatot. Összefoglalva: anélkül, hogy elhanyagolnánk az általános tűzoltási feladatokra történő felkészülést, mi, szemben a városi kollégákkal, a fő hangsúlyt a repülőter tűzoltó biztosítására helyezzük.

Immáron negyed évszázada vagy tűzoltókatona. Mi motivál még, mi az, ami a pályán tart, van-e szándékod beosztást váltani a jövőben?

– Természetesen, ha előjáróim úgy ítélik meg, hogy máshol van rám szükség, akkor ott a helyem. A magam részéről azonban úgy érzem, hogy egyáltalán nem égetem ki a 25 év alatt. A tűzoltó szakma az azt úzők számára olyan szerelem, amely állandóan képes megújulni, azaz folyamatos fejlődésen megy keresztül. Évről évre új eszközök, új eljárásrendek jelennek meg, melyekhez az abban dolgozóknak, köztük nekem is kihívás alkalmazkodni. Ennek a kihívásnak és a sok gyakorlásnak köszönhetően sohasem unatkozunk, minden szolgálat más és más, így még messziről sem ismerjük a belefásulás fogalmát. Ha pályám végéig tűzoltóaltiszt maradhatok, elégedett ember leszek. 🇮🇪

Felderítők mennek hosszú éjen át...

Dr. Murinkó Attila ezredes
Fotó: MH Ludovika Zászlóalj archívuma

Az ismert katonai ejtőernyős dalnak a címben olvasható sora jutott eszembe, amikor találkoztam az olasz haderő Pozzuolo del Friuli Felderítő Dandár parancsnokával, Massimiliano Stecca dandártábornok udvariassági látogatáson fogadta az MH Ludovika Zászlóalj „hadszíntértúrán” (Battlefield tour) lévő delegációját. Idén, október 16–25. között immáron 6. alkalommal került sor a Gorizia közelében található első világháborús helyszín bejárására, emlékművek és katonai temetők megtekintésére, illetve kegyeleti tisztelgésre. A programot nagy lelkesedéssel és körültekintéssel állította össze és kezelte a dandár kijelölt szakállománya. Parancsnok

úr különösen örült a magyar delegációnak, hiszen egységével most tért vissza Libanonból, ahol – az UNIFIL-misszióban – alárendeltségében magyar katonák is szolgáltak, elmondása szerint kiváló helytállással.

Találkozásunkon átadtam Stecca dandártábornoknak a Zrínyi Kiadó által megjelentetett, „A Magyar Honvédség 170 éve” című kötetet. 🇮🇪

Célra tartsz!

Találat

A jövő építői

Somogyi Gábor törzsszázados

Fotó: MH 43. Nagysándor József Híradó és Vezetéstámogató Ezred archívuma

„Tűzoltó leszel s katoná!” – hangzik József Attila Altató című versének egyik sora. Minden korban és szakmában nagy jelentőséggel bírt az utánpótlás nevelése, ez napjainkban sincsen másképp. Egy erős nemzet nem létezhet erős katonai háttér nélkül, amihez elengedhetetlen az utánpótlás kinevelése. Ezért fontos alakulatunk számára a kadétprogramban való részvétel, hogy minél szélesebb körben megismertessük a honvédelem fontosságát, a haza iránti elkötelezettséget.

Sokan már gyerekkorban találkoznak az egyenruhával, akár szülőkön vagy nagyszülőkön keresztül, ezzel bepillantást nyerve a katonai hivatás szépségeibe. A 2017-ben elindított Honvéd Kadét Program alapját a honvédelmi és hazafias nevelés adja, amelynek célja, hogy tudatosítsa a haza szeretetének és védelmének fontosságát, valamint hozzájáruljon a fiatalok felelős állampolgárrá neveléséhez. A program a Honvédelmi Minisztérium támogatásával létrejött, az abban részt vevő középiskolák által támogatott, emelt szintű honvédelmi nevelési tevékenység, amely tanórákon és szabadidős tevékenységeken keresztül ismerteti meg a fiatalokkal a honvédelem ügyét és a katonák szolgálatának hétköznapijait.

Alakulatunk a Székesfehérvári SZC Árpád Technikum, Szakképző Iskola és Kollégiummal kötött együttműködési szerződést az iskolában zajló Honvéd Kadét Programban való részvételre. Ezredünk 2021. szeptember 14-től vesz részt a kadétek képzésében, az általános katonai ismereteken túl katonai közelharc, alakí fogások, valamint szakmai angol oktatása is folyik az iskola falai között. Egy héten két alkalommal van katonai közreműködés, valamint péntekenként angoloktatás.

A tanórai elfoglaltságot az iskola választásától függően szabadidős programok egészítik ki. Ezeken egyrészt az elméletben tanultakat gyakorolhatják a diákok, másrészt számos olyan programon vehetnek részt (pl. sportlövészet,

küzdősportok, hagyományörzés, hadisírgondozás, ejtőernyőzés), amelyekre csak a program résztvevői járhatnak. A formaruhát magukra öltve a Honvéd Kadét Program képviselőivé válnak, ami magában foglalja azokat a követelményeket is, amelyek szerint minden honvéd kadét fegyelmezett, kitartó, csapatjátékos és mindent megtesz a közösség érdekében. A fiatalok a tanulmányaik végére megtanulják a társaikat tisztelni, vezetni, de azt is, hogy milyen egy csapatban vezetve lenni. A különböző programok által olyan élményekben lesz részük, amelyeket mások nem élhetnek át. Megismerik a Magyar Honvédség szervezetét, tevékenységét és szolgálati formáit. Ha a kadétek szeretnék, érettségi vizsgát is tehetnek honvédelmi alapismeretekből, ami felvételi előnyt jelent a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar katonai alapszakjaira.

A kadétképzésben részt vevő diákok számtalan versenyen mérettették meg tudásukat, tehetségüket az idei esztendőben. A fiatalok több alkalommal dobogós helyig küzdöttek fel magukat az országos és megyei versenyeken, és gyakran az első díjat is bezsebelték. Az eltelt fél év több mint hatszáz tanuló aktivitása igen kiemelkedő eredményként tudható be: a számok nyelvén ez azt jelenti, hogy 2022 első félévében havonta 62 diák egy-egy napot valamilyen közösségi eseményre áldozott. Hetente 17 kadét valamely, az iskolához köthető rendezvény aktív részese

A rádiónál

Csapatban

volt, és az sem mellékes, hogy a diákok – heti szinten – 99 órában vettek részt pluszban valamilyen versenyen, kiképző- vagy projektnapon, katonai emlékfutáson vagy éppen emléktúrán, kadétkupán, hadisírgondozáson.

Manapság, amikor a szakiskolai képzések átalakulnak, mert egyes képzéstípusokra nagyobb igény mutatkozik, a honvédkadét-képzés stabil pontot jelent, hiszen felfutóban van hazánkban, és biztos jövőt ígér a fiatalok számára. A honvédkadét-képzésben részt vevő osztályokban sokkal fegyelmezettebbek, önállóbbak a fiatalok. Mióta a katonák bekapcsolódtak az oktatásba, erősödött a képzés presztízse, így azoktól tanulhatnak a gyerekek, akik életének része a haza védelme. Emellett egyszerűbben el tudják dönteni, mely területen szeretnének tovább haladni, milyen irányban képzelik a jövőjüket. Ehhez kellő felvilágosítást, információt kapnak alakulatunknak a programban részt vevő oktatói állományától.

Az évfolyamokból többen is elkötelezték a honvédelmi pálya iránt. Többüknek már általános iskolában volt szerencséje katonai bemutatót látni vagy laktanyai nyílt napon részt venni. „Több ismerősöm, rokonom is motivált, például egyik nagyszülőm a második világháborúban pilóta volt – ez a tény is ebbe az irányba terelt” –

újságolja az egyik kadét. Szerinte ez egy olyan tiszteletre méltó hivatás, amelyet szívesen választana ő is. A diákok a temérdek programban, kirándulásban is örömeiket lelik. A tavalyi évben, a mintegy 17 kilométeres doni megemlékezési menetben vettek részt, ami ösztönzően hatott rájuk. Páran már most az MH Altiszti Akadémiára „gyúrnak”, van, aki a katonai rendszetben, míg páran a híradó és infokommunikáció szakirányon „masírozna” tovább.

November 25-én az MH Altiszti Akadémia pályaorientációs napján az érdeklődők bővebb betekintést nyerhettek az ott folyó Alap Altiszti Tanfolyam képzéseibe. Ezen túlmenően a kadétek légpuskalövészetben tehetők próbára tudásukat alakulatunk löterén.

A Magyar Honvédség 43. Nagysándor József Híradó és Vezetéstámogató Ezred továbbra is elkötelezett a kadétképzésben, folytatva azt a megkezdett és jól működő képzési formát, ami a kadétek pályaválasztási lehetőségeit elősegíti. Tanulmányaikhoz, álmaik megvalósításához erőt, egészséget és nem kevésbé katonaszerencsét kívánunk!

Köszönet továbbá a programban részt vevő oktatóinknak! Általános katonai ismeretek: Balla András főtörzsőrmester, Gulyás Kornél törzsőrmester; Szakmai angol: Lehoczky László hadnagy. 🇮🇪

Előadáson

Staff Ride – Szentes

EZT-9

Fotó: Lakó-Tóbiás Tünde főhadnagy

Első alkalommal került sor kihelyezett oktatásra a Magyar Honvédség Altiszti Akadémián részt vevő Egységes Zászlós Tanfolyam (EZT) hallgatói részére. A résztvevők Staff Ride, azaz hadszíntér-látogatás keretében a szentesi hídfőben 1944. október 6–8. között lezajlott hídfővédelem és a híd robbantásának történetét elemezték, dolgozták fel és helyszíni előadás keretében mutatták be az akkori események tükrében.

A helyszín bejárása során a hallgatók elemezték az akkori altisztek feladatait, szerepüket. A számos kiemelkedő példakép felelevenítése lehetőséget adott a katonai fegyelem, a hazaszeretet és elhivatottság értelmezésére a nehéz időkben.

A példaképek között van vitéz Bakondy Imre törzsőrmester, aki a súlyos ellenséges tűz alatt álló szentesi Tisza-hídon át egy kisebb, önként jelentkezőkből álló osztag élén vontatójával öt ízben átment a folyó keleti partjára, és vakmerő bátorsággal mentette ki az akkor már ellenséges területről tüzérosztályának négy lövegét a hozzájuk tartozó értékes műszerekkel és híradóanyaggal együtt. Idesorolható Krebsz Márton számvivő altiszt páncceloskilövése, valamint a harci események között a hidegvérét és vezetői képességeit jól megmutató és alkalmazó Szemerédi Mihály törzsőrmester, aki aknavetőszakaszát teljes rendben vezetve vonult el a hídfő irányába, pedig az altiszt családját volt kénytelen visszahagyni az orosz kézre jutó városban.

A foglalkozás négy részből épült fel, melyek során a hallgatók az előre meghatározott feladataik alapján mutatták be társaik és oktatóik számára az adott terepszakasz sajátosságait, történetét és érdekességeit. A foglalkozások célja a történelmi események felelevenítése mellett a hazánk területén bekövetkezett harci eseményekről való ismeretszerzés, valamint azok elemzése volt, hogy

a tanfolyam oktatási moduljában szereplő katonai döntéshozatali kérdésekre valós és megtörtént példaként szolgálhassanak.

A foglalkozás első állomásaként a hallgatók a páncéltörő ágyúkkal védett, robbanó és nem robbanó műszakizár-rendszerrel védett terepszakaszt tekintették meg Szentesen. A területen napjainkban is látható a század védővonala, melynek rekonstruálása Kollár László főtörzszászlós kutatói munkájának eredménye. A védővonalat a hallgatók a légi felvételek alapján önmaguk is felderítették.

A második ponton tartott előadás a szovjet betörést, a majdnem 27 km-es védelmi vonal leggyengébb pontján történt eseményeket mutatta be a Szentesen többször is járt szovjet katonák visszaemlékezéseinek felelevenítésével. Szintén segítettek a hadiesemények leírását az eredeti szovjet haditérképek, amelyek révén pontosabban kirajzóltak a vasútállomásnál és a repülőtérnél történt korabeli események, valamint a Kurcán történt átkelés művelete.

A harmadik ponton a hídfőbe betört ellenség visszaverésének és kiszorításának eseményeit tekintették át a hallgatók, felelevenítve egyéni, személyes kiemelkedő helytállásokat (vitéz nemes alsótorjai Vastagh György ezredes, Gruda József alezredes). Az egyik szovjet tank parancsnokának jelentését is felhasználva kiértékeltek a véletlen szovjet betörés okozta súlyos helyzetet, valamint magyar részről vitéz Vastagh György ezredes ellenlökésének sikerét.

A negyedik ponton tartott előadás a legszomorúbb eseményről, a katonákkal és civilekkel zsúfolt híd robbantásáról szólt. A helyzet beállítását követően a hídfő nyugati oldala védelmének ismertetésével vette kezdetét a foglalkozás. A hallgatók korabeli magyar és szovjet térképek segítségével ismertették a szovjet átkarolást eredményező északi (Csongrád városa feletti) és déli (Mindszent–Szegegyvár települések közötti) átkelési műveleteket, amelyek után kérdésessé vált a hídfő további megtartása.

Az előadás során kiemelkedő figyelem irányult a bátor, a kapott parancsot (a hidat csak akkor lehet robbantani, ha azon már nem tartózkodik senki, illetve megtartása már lehetetlen) élete árán is betartó fiatal zászlós tetteré, akit ezért, két társával együtt, egy német tiszt agyonlőtt. A hős zászlós és társai, valamint a hídrobbantás és a tiszai átkelés során elhunytak emlékére, hagyományteremtő módon egy szál krizantém, az emlékezés virága szállt alá a Tisza habjaiba.

A foglalkozáson és az előadások során a hallgatóknak lehetőségük volt a korabeli, eredeti tankönyvek mellett (harszabályzat, löelmélet, hadseregszervezés és tereptan) Lakatos Sándor szakaszvezető, a jutasi altisztképző iskola növendékének jegyzeteit is felhasználni. Különösen érdekes és tanulságos volt összevetni Lakatos szakaszvezető kézzel rajzolt és írt tereptan-

füzetének bejegyzéseit, valamint az 1941-es katonai felmérés térképszelvényeit napjaink térképeivel, harceljárásaival.

A négy kijelölt terepszakasz bejárását követően a kihelyezett oktatási tanfolyam vezetője, Kollár László kiegészítése és értékelése hangzott el, majd a főtörzszászlós megköszönte az előadók munkáját.

Négyesi Tibor főtörzszászlós, a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia Altisztképző Központ (ATKK) parancsnoka értékelt az Egységes Zászlós Tanfolyamon részt vevő katonák tevékenységét, továbbá köszönetet mondott az oktatóknak, akik megszervezték, lehetővé tették és segítettek a képzési program ilyen formában történő bővítését.

Külön tisztelettel köszönjük a Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred parancsnokának, Csurgó Attila ezredesnek, az alakulat vezénylőzászlósának, Bernátsky László törzszászlósának, valamint Poleczki László zászlósának, hogy az előkészületekben és a foglalkozás megtartása során is segítséget nyújtottak az akadémia részére.

A nap zárásaként a laktanya történetével és a szentesi Hősök Erdeje szellemiségével ismerkedtek meg a hallgatók, majd megkoszorúzták a helyi csapattúzeumban vitéz Vastagh György ezredes szobrát, amely 2009 óta őrzi emlékét.

Jóteknokodó sportolók

Miseta Zsolt törzsszázlós

Fotó: MH 64. Boconádi Szabó József Logisztikai Ezred archívuma

2022 szeptemberében immáron hetedik alkalommal rendezték meg az MH 64 Deseda Jóteknokysági (Fél)maraton (+) sportrendezvényt a Magyar Honvédség 64. Boconádi Szabó József Logisztikai Ezred, a Honvéd Sportegyesületek Országos Szövetsége (HOSOSZ), a Magyar Egyetemi-Főiskolai Sportszövetség (MEFS) megbízásából, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Kaposvári Campusa, valamint a Kaposvári Honvéd Sportegyesület szervezésében.

A rendezvény helyt adott a Magyar Honvédség Maraton és Félmaraton Országos Bajnokságának, továbbá az Egyetemi és Főiskolai Országos Sportbajnokságnak is. A rendezvény célja a Magyar Honvédség népszerűsítése, a civil-katonai kapcsolatok erősítése, az egyéb fegyveres társzervekkel való együttműködés, sportolással az egészséges életmódra történő nevelés, jóteknokodással nemes célok támogatása és nem titkolt szándékkal hozzájárulni ahhoz, hogy az évtized végére Kaposvár legyen az ország legsportosabb megyeszékhelye. A verseny rajt- és célhelye, versenyközpontja, Kaposvár egyik nevezetessége, a Kaposvár Aréna, a futás útvonala pedig Magyarország leghosszabb mesterséges tava, a szintkülönbségekkel is tarkított, a Deseda víztározót megkerülő kerékpárút volt, ami 2022-ben az Év Kerékpárútja címet is elnyerte.

A Magyar Honvédség, illetve Kaposvár város vezetése is látja, mennyi embert mozgat meg alakulatunk egy jó és nemes cél érdekében. Rendszeresen fővédnökként, védnökként vagy akár résztvevőként is megjelennek a versenyen, támogatják, népszerűsítik azt.

Az alakulat szinte minden tagja hozzájárul valamilyen formában, szervezőként, segítőként, versenyzőként ahhoz, hogy a résztvevők ne csak egy éremmel, hanem élményekben és sikerekben is gazdagabban térhessenek haza, jó hírnevét keltve a Magyar Honvédségnek, a versenynek, és a következő években minél többen térjenek vissza a helyőrség egyik – ha nem a legnagyobb – sportrendezvényére.

Évről évre egyre többen jelentkeznek és jelennek meg: a résztvevők száma az idei évben már elérte a 800 főt, ami hatalmas előrelépés ahhoz képest, hogy az első rendezvényen 42-en indultak, ami az évek során folyamatosan duplázódott. A mostani versenyen visszajáró vendégként köszönthettük 15 alakulat képviselőit, fegyveres társzervezeteket, számos – nem csak a Honvéd Kadét Programban részt vevő – helyi általános és középiskola, több

cég és támogató csapatát. Külön öröm, hogy a Magyar Honvédség Sportszázadának tagjai – olimpikonok, világ- és Európa-bajnokok – is megtiszteltek minket azzal, hogy részvételükkel emelték a verseny színvonalát.

Most már chipes időmérést, névre szóló rajtszámot, befutócsomagot, az átlagosnál több frissítőpontot, érmet és oklevelet biztosítottunk. Gondoltunk azokra is, akik nem a futást helyezik előtérbe, nekik plank, fekvőtámasz és súlykitartás versenyszámokat hirdettünk meg, sőt „Tartozz közénk!” elnevezéssel, az érvényben lévő éves fizikai felmérés szabályai szerint bárki megmérte magát, vajon alkalmas-e ebből a szempontból katonának.

Gondoltak ránk azok is, akik aznap szolgálati elfoglaltságuk miatt nem tudtak személyesen megjelenni, hiszen külföldi katonai missziókban vagy a határ mellett teljesítettek szolgálatot a verseny napján. Ők, távol az otthonuktól futották le a maguk távját, és támogatták a nemes célt, illetve a rászorulókat. Vagy azok a civilek, katonák, akik más időpontokban teljesítették a verseny kihívásait. Köszönetet mondunk nekik, hogy idén sem felejtettek el minket.

Az idei évben is kedvezett az időjárás a futóknak, kellemes, 10 fok körüli hőmérsékletnél a maratonisták indultak először, majd a szigorú időrend szerint a többi versenyszám is megkezdődött. A futópályán, a frissítőpontoknál a „boconádi” katonák szolgálták fel a vizet, banánt és szőlőcukrot, a forgalmasabb kereszteződésekben pedig biztosították a kerékpáros felvezetéssel haladó futók balesetmentes áthaladását. Az idő haladtával teljesen benépesedett a futóútvonal, biztatásban sem volt hiány, ami egy futónak különösen sokat számít.

Sok szép eredmény született, kiemelném a férfi félmaraton egyéni versenyszámban elért 01:12:47-es időt. Születtek itt egyéni rekordok, volt első maratonját futó katonakolléga, és volt, aki most teljesítette élete leghosszabb távját. A legnagyobb tömeget a 3200 méteres megmérettetésen mozgattuk meg. Itt a legkisebbektől a senior korú versenyzőkig igen sokan futottak, családok, cégek, baráti társaságok, kutyás futók töltötték meg a pályát. Számos tanintézmény külön toborzást hajtott végre, hogy minél több diákot mozgassanak meg az eseményen, ők külön díjazásban részesültek. A legnépszerűbb szám még mindig a váltófutás, ahol a csapatösszetartás kiemelt figyelmet

érdemel, volt, aki egész századával részt vett a megmérettetésen.

Köszönhetően annak, hogy a verseny kellően jó hírnévnek örvend, egyre több támogatót nyertünk meg, akik tárgyi és anyagi javakkal járultak hozzá céljaink eléréséhez. Hagyományosan az eredményhirdetést követően tombolahúzásra került sor, ahol értékes nyereményekre lehetett egy kis szerencsével szert tenni. A kitűzött jótékonysági célunkat elértük. Kezdetben a Kaposi Mór Oktatókórház Mosdósi Gyermekrehabilitációs Egysége volt a támogató, azonban szervezeti változás miatt a részleg működése szünetel, így új kedvezményezettet kerestünk. Idén a Bárczi Gusztáv Módszertani Központ tanulóira esett a választásunk, akiknek a befolyt összegből, támogatói díjából 19 tablettet adományoztunk, amit egy kis ünnepség keretében már át is adtunk.

Mi, szervezők, hiszünk abban, hogy ha sok munkával jár egy ilyen rendezvény megszervezése és számtalan problémát kell megoldani, érdemes végigcsinálni. A legnagyobb siker nekünk és a támogatók számára nem a megtett kilométerek mennyisége vagy a nevezők egyre növekvő száma, még csak nem is a hírnév és az állandóan magas színvonal. Sokkal nagyobb megelégedettséget okoz valamennyiünknek a megajándékozott gyerekek, fiatalok öröme, a sok csillogó szempár.

Szállni, mint a madár

Joanovics Pál főörzsőrmester
A fotók a szerző archívumából valók

Hasonló érzések kerítenek hatalmukba, amikor modelljeimet röptetem, mint amiket a pilóták is érezhetnek repülés során. Mindkét esetben meghatározó a levegő uralma, a repülés háborítatlansága.

*„Vedd példának a madarat,
Olyan szabad, hogy visszaszáll.
Ki messze megy, az itt marad.
Ki itt marad, az messze jár.”* Eörsi István

1975. november 9-én születtem a Békés megyei Gyulán. Az általános iskola elvégzése után a 613. számú Munkácsy Mihály Ipari Szakközépiskolában folytattam tanulmányaimat gépszerezés és karbantartó szakon. 1996. február 15-én vonultam be az MH 64/23. Légtérrelenőrző Századhoz Fürjesre, ahol magasságmérőlokátor-kezelőként (PRV-16, PRV-17) teljesítettem szolgálatot.

1997. január 31-e óta vagyok szerződéses katona. 1999-ig váltásparancsnok voltam, később állomásparancsnok, azután pedig P-37 felderítő-radarállomás parancsnoka lettem. 2009 decemberében úgy éreztem, hogy mégis a saját szakmámban tudnám magam megvalósítani, így gépszerezőként dolgoztam 2017-ig. Ezután ismét munderba bújtam, és a szentesi MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred Hidépítő Zászlóalj 1. hidépítő századánál a hadihidészállító raj rajparancsnok-helyettese lettem. Alapjában véve műszaki beállítottságú ember vagyok, így ez a feladatkör jól illett a képességeimhez. 2018. február 1-jétől visszatértem a régi alakulatomhoz, és azóta is itt, az MH Légi Műveleti Vezetési és Irányítási Központ 1. Gerincradar Mérőpont rejtjelző beosztásában szolgálok Békéscsabán.

Édesapám tanárként a Magyar Honvédelmi Szövetség tagja volt, ahol repülőgép-modellezést és lövészetet ok-

tatt. A már említett műszaki vénámnak köszönhetően gyermekkoromban én is részt vettem ezeken a foglalkozásokon. A különböző szerkezetek működési elve, azok megépítése és alkalmazása mindig is az érdeklődésem középpontjában állt. A repülőgép-modellezéshez való kötődésem innen indult, amely aztán szeretett hobbimá vált. A modellezés nem összekeverendő a makettezéssel, itt ugyanis a hangsúly inkább a szemléltetésen van, azon keresztül, hogy maguk az eszközök az eredeti tárgyaknak a kicsinyített, mozgásra képes másai. Érdekesség, hogy a Magyar Honvédségben is alkalmaztak repülőmodelleket. Például a magyar gyártmányú MOKI motorral szerelt METEOR és TIRMO gépek célpontként szolgáltak a különböző légvédelmi gyakorlatokon.

A repülőmodellezőknek két csoportja létezik. Az egyikbe azok tartoznak, akik versenyeznek, és ezért szigorú versenyszabályoknak kell megfelelniük, míg a másikba azokat soroljuk, akik csak a saját maguk szórakoztatására készítik a modelleket. Én ez utóbbiak taborát erősítettem. Első modellem a Papyrus A/1 szabadon repülő modell volt. Ezen a gépen tanultam meg a modellezés alapjait, a gépek beállításainak, valamint a szerkezetek reptetésének fortélyait. Fontos, hogy a repülőgépet alkotó anyagok könnyűek legyenek. Különösen alkalmas erre a célra a fenyő- és a balsafa, valamint a papír. A fémek tekintetében az alumínium esik ebbe a kategóriába. Ide sorolható még a karbon, a kevlar és más üvegszálalás anyag is.

Amint a technika fejlődése lehetővé tette számomra, váltottam rádió-távírányítású modellekre. Ezeknek szá-

mos fajtája létezik. E kategórián belül a robbanómotoros repülőgépeket kedvelem, ezért a műrepülés, illetve a vitorlázóvontatás felé fordultam. A szerkezetek megépítése közben a legjobban várt pillanat magának a repülőképeségnek a tesztelése. A szabadon szárnyaló gép látványa és irányításának élménye kárpótol minden nehéz pillanattért, ami az építés és a kivitelezés közben jelentkezett. Itt jegyzem meg, hogy repülőgép-kategóriától függően egy modell megépítése akár 200-300 órát is igénybe vehet.

Azon túl, hogy ez a hobbi mennyi érdekes és izgalmas élményt tud nyújtani, meglehetősen veszélyes is lehet. 2006 májusában szemtanúja voltam Ócsényben egy több ember életét követelő repülőmodell-szerencsétlenségnek, amikor rádiózavar miatt egy repülő irányíthatatlanná vált és a tömegbe csapódott. Az ilyen jellegű baleseteken túlmenően számos egyéb veszélyforrást is jelenthet ez a tevékenység. Például a légszavár komoly sérüléseket képes okozni, ezenfelül az üzemanyag metilalkohol, ami a szervezetbe kerülve mind külsőleg, mind belsőleg komoly toxikus hatással bír. Kezdként nagyon fontos betartani a fokozatosság elvét a repülőmodell kiválasztásában, valamint célszerű egy tapasztalt modellező segítségét kérni egyfelől a helyszín kiválasztása, másfelől a reptetési szabályok elsajátítása terén.

A veszélyek mellett figyelembe kell venni a közelmúltban jelentősen megváltozott – a repülőgép-modellezést érintő – jogszabályi környezetet. Ezek ugyanis szigorodtak a mostanában egyre inkább divattá váló drónok használatának elterjedése és sokoldalú felhasználása miatt. Itt kell megjegyznem, hogy a drónhasználatnak és a repülőgép-modellezésnek teljesen eltérő céljai vannak. 🇮🇹

Maszk nélkül

*Lejegyezte és a felvételt készítette:
dr. Murinkó Attila ezredes*

A Honvéd Altszti Folyóirat szerkesztőbizottságának tagjaként kerestem fel ismételt az olasz Véd-erő Vezérkar Katonapolitikai Főcsoportfőnökség főcsoportfőnök-helyettesét. Grassano dandártábornok érdeklődéssel hallgatta meg a Honvéd Altszti Folyóiratról adott tájékoztatómat.

Lapunkban korábban már közöltünk fotót a tábornokról – akkor a pandémia miatt maszkot kellett viselnie. Az idő előpültével a járványügyi helyzet – köszönhetően a veszély elhárításában, megszüntetésében érintett szakállományának – jelentősen javult, így a most közreadott képen Grassano dandártábornok már FFP2 maszk nélkül és elégedetten tekint a kamerába.

Római találkozás

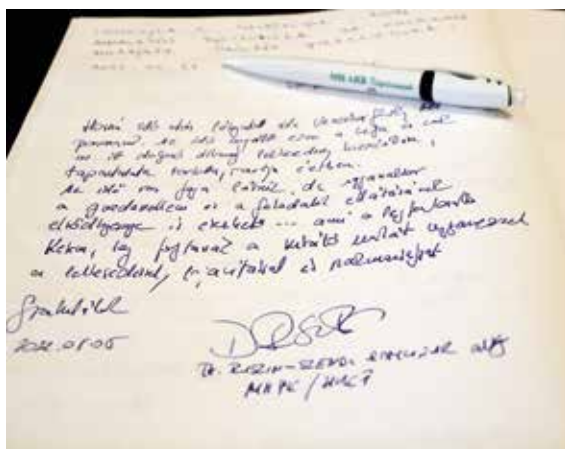
Fotó: Battaglia Sac. Santo

Don Santo Marciano, az olasz haderő Katolikus Tábortól Lelkészi Szolgálatának vezetője szinte azonnal ígert mondott találkozásunkkor, amikor egy jövőbeli közös programban való részvételre kértem fel. Annak érdekében, hogy alaposabban megismerje hadseregünket, átadtam részére a Magyar Honvédség 170 éves történetét bemutató kötetet, amely a Zrínyi Kiadó gondozásában jelent meg.

„Az elődök tisztelete, az utódok becsülete!”

Hornyák Endre törzsszázlós
Fotó: Prodán András hadnagy

Lassan nyolc éve, hogy a címként szolgáló mondattal megnyitotta tápiószecsői csapatmúzeumunkat Baráth István dandártábornok (ma vezérőrnagy), a Magyar Honvédség Logisztikai Központjának (MH LK) parancsnoka. A múzeum a Magyar Honvédség Anyagellátó Raktárbázis (MH ARB) életében egyedülálló, ezért is gondoltunk arra, hogy bemutatjuk az olvasóknak.

A történelmi emlékek tárlatának létrehozatala nem egy szerencsés véletlennek köszönhető, hanem az alakulatnak és jogelődjeinek tevékenységéhez fűződő áldozatos munka eredménye. A múzeum lelkes kutatás, gyűjtés és rendezőtevékenység révén, sokak közös akarata segítségével jött létre. Megálmodója és egyik megvalósítója *Fejősné Baranyi Jolán* zászlós volt, aki *Bognár Tamás* őrnagy, bázisparancsnok-helyettes vezetésével, közel egy év leforgása alatt hívta életre az azóta is állandó kiállítást.

A tápiószecsői katonai objektum egyébként is kivételes látványt nyújt a laktanya területén kiállított harci eszközökkel, amelyek miatt önmagában is érdemes ezt a bázist felkeresni. 2014-es alapítása óta szívesen jöttek ide a helyi és környékbeli iskolák, nyugdíjasklubok tagjai, a katonai alakulatok képviselői, vezetői.

A közelmúlt kiemelkedő eseménye, hogy Ruszin-Szendi Romulusz altábornagy, a Magyar Honvéd-

ség parancsnoka személyesen tisztelte meg látogatásával a bázisparancsnokságot, egyúttal a csapatmúzeumot is megtekintette.

„Mind a korábban itt dolgozó és nosztalgiázni vágyó munkatársak, mind pedig a múltat talán kevésbé ismerő fiatalabb kollégák számára ajánljuk ezt a kuriózumot. Kellemes időtöltést jelent a tárlat azoknak, akik ezekkel az eszközökkel, ezen eszközök között dolgoztak egykor. A kiállított relikviák múltjuk egy jelentős és szeretett korszakára emlékeztetik őket” – árulta el nekünk „idegenvezetése” során a tárlatot megvalósító Fejősné Baranyi Jolán zászlós.

*

Tisztelt zászlós asszony, engedje meg, hogy az olvasók nevében is gratuláljak a létrehozott, valóban értékteljesítő kiállításához! Kérem, mutatkozzon be!

– Férjzett vagyok, egy 34 éves lánygyermek édesanyja. Pályámat 1992-ben közalkalmazottként kezdtem Tápiószecsőn, majd 1998-ban „beöltöztem” katonának. 2001-ig ügyviteli részlegvezetői beosztást láttam el, azóta ügykezelőként szolgálok. Erős a kötődésem a bázishoz, és szívügyemnek tartom a hagyományok ápolását.

Mit kell tudni a jogelőd alakulat megalakításáról, a helyőrség történetéről?

– A második világháború befejeződése után egyre égetőbb probléma lett a központi készletbe kerülő anyagok válogatásából, javításából, karbantartásából, tárolásából, szétszereléséből adódó feladatok végrehajtása. Ebből adódóan létrehozták Budapesten az első technikai biztosítószervezetet, majd 1945-ben a Tüzér Fegyverjavító Műhelyt, illetve a Honvéd Tüzér Fegyver Szertárat. A nagy „fegyverdömpingre” való tekintettel szükségessé vált egy központi tárolóhely kialakítása, amely biztosította a fegyverzeti anyagok tárolását. Erre 1951-ben született javaslat. A telepítési hely meghatározása az akkori terep fekvésének, fedettségének és a közlekedési lehetőségeknek figyelembevételével történt. Az alakulat 1954. november 24-én, Tápiószecsőn a Honvéd Tüzérparancsnokság alárendeltségében jött létre, és az MN 14. Tüzér Fegyverszertár elnevezést kapta. Feladata a hagyományos tüzérségi eszközök (lövészfegyverek, légvédelmi és táborig lövegek) tárolása, csapatoknak való kiadása, huzamos tárolásra való előkészítése volt.

Kérem, mondja el, hogyan alakították ki a múzeumot!

– Jóllehet elméleti síkon már évek óta tervezték, a megvalósítás a „most vagy soha!” elhatározással indult útjára. Az alakulat alapításának 60. évfordulóját célozták meg a szervezők, élve a kerek jubileum adta remek lehetőséggel. Igazi kihívás volt a bázisparancsnokság személyi állománya számára, melynek tagjai ilyen jellegű feladatot, ilyen magas minőségben eddig még nem teljesítettek. A segítő szándékot támogatással és részvétellel erősítette meg többek között az MH Budapesti Nyugállományúak Klubja, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum, valamint a HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Kft.

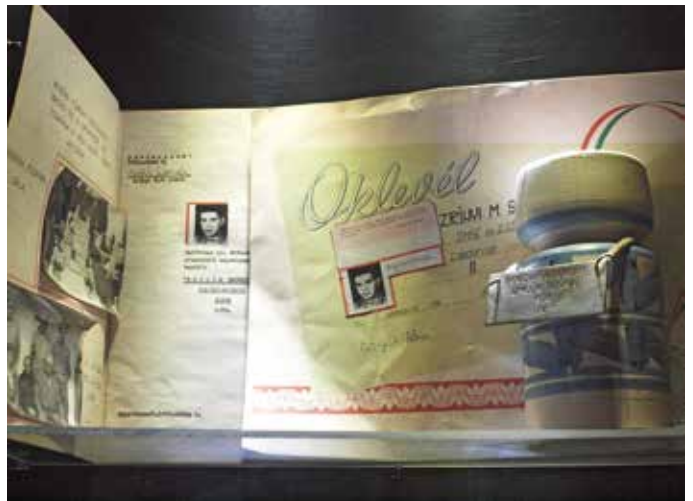
Mit láthatunk a kiállításon?

– A folyosón haladva egy háromdimenziós térképet láthatunk, amely a 110 hektáros területen elhelyezkedő bázis épületeinek makettjeit tartalmazza. Ugyanígy a falon több üvegvitrin őrzi az egykori alakulatnál tárolt eszközöket és az állomány tagjainak kreativitását felvonultató tárgyi emlékeket. Az egyik tárlóban egy katona visszaemlékezése kapott nyilvánosságot, mintegy a múzeum „lelki oldalának” egy darabját tükrözve. Az alakulatnak hősi halottja is van, az ő emlékét is itt őrizzük. 1963-ban ugyanis, amikor a szomszédos Tápiósülyben a nagy esőzések következtében a Tápió-patak kiáradt, segítségnyújtás közben az akkor sorkatonai szolgálatát teljesítő Bogdán Flórián szakaszvezető életét veszítette. Felvettük a kapcsolatot a hozzátartozókkal, ami eleinte nem volt könnyű, de később kölcsönös bizalom alakult ki közöttünk. A birtokukban lévő összes tárgyi emléket felajánlották a múzeum részére, így hoztuk létre az emlékfalat, megőrizve a hős katona emlékét. A megnyitón a család képviselője csak ennyit mondott: „51 év távlatából úgy érezzük, most tudunk csak megnyugodni!”

A belső két teremben az elmúlt évtizedek muzeális fegyverei, kivételes kézfegyverek, öltözetek, az alakulat tevékenysége során előállított vagy karbantartott anyagok és eszközök láthatóak. A gondosan gyűjtött emlékek üvegvitrinjei az MH ARB bázisparancsnokságának relikviáin keresztül mutatják be, hogy milyen színes volt az egykor itt dolgozók élete. A felsorakoztatott brigádnaplók egy egész falfelületet betöltenek. Oldalaikon elődeink áldozatos munkája elevenedik meg.

*

Beszélgetésünket követően Fejősné Baranyi Jolán zászlós a múzeum egyik üres szobáját nyitja fel előttünk. „Ilyen volt, ilyen lett...” – mutatja a vakolás alatt lévő szobákat, hiszen néhány éve valóban ilyen képet mutatott az egész múzeum. Az üres termekbe a későbbiekben további tárlatok és installációk kerülnek. Reméljük, hogy unokáink épp olyan büszkén rendezik be a mi emlékeinkkel ezeket a szobákat, mint ahogy a jelen generáció megtöltötte ezeket a helyiségeket nyolc évvel ezelőtt.

Egykori katonák személyes tárgyai

Berey Bálint főtörzsőrmester:
„Nap mint nap körbevesz a múlt”

A múlt szerelmese

Berey Bálint főtörzsőrmester
Fotó: Lantos József főtörzsőrmester

1980. március 14-én születtem Pécsen. Szüleimtől és nagyszüleimtől is azt a neveltetést kaptam, hogy ismerjem a múltam. Családban hagyomány volt, hogy foglalkozunk a régmúlt időkkel és ismerjük őseinket.

Az általános iskola befejezése után az 500. számú Angster József Szakképző Iskolában tanultam tovább általános gépszerező, majd gépszerező technikus szakon. 2001-ben technikusként vonultam be az akkori szentendrei Magyar Honvédség Központi Tiszthelyettes Szakképző Iskola harcjárműszerelő szakára. Avatásomat követően, 2002-ben a Tapolcai Kiképző Bázisra kerültem a 2. kiképzőszázad kiképző altiszti beosztásába. 2003-ban kértem át magam Pécsre a Zrínyi Miklós Vegyes Tüzérdandárhoz, javítóműhelyi beosztásba. Pécsen egy évet szolgáltam. A laktanya bezárása miatt 2004-ben áthelyeztek Kaposvárra az MH 64. Boconádi Szabó József Logisztikai Ezredhez, a Közlekedés Koordináló Század közlekedési altisztije lettem. Azóta is itt teljesítek szolgálatot.

Apai ágon Berettyóújfalu környékéről származom. A Berey nemzetség leszármazottjaként még a mai napig elkísér a múlt. Talán sokaknak ismerős lehet becenevem a Magyar Honvédségben. Sokszor csak annyit mondanak: „Báró Úr!”

A múlt iránti rajongásom és tisztelem már gyermekkoromban kialakult. Édesapám szabadidejében hagyományőrzéssel, valamint néptáncal foglalkozott. Nagypapám a címerek szerelmese volt. Levéltári kutatá-

sai alapján kézzel festett címereket; köztük saját családi címerünket és családfánkat is megörökítette. Jelenleg is a berettyóújfalui helytörténeti múzeumban őrzik több száz alkotását.

Nagybátyám a régiségek szerelmese volt. Gyűjtött mindent, ami régi és szép. Legyen az használati tárgy vagy dísz tárgy, és ha kellett, restaurálta is azokat. Páratlan ügyességgel rendelkeztek mindhárman.

Édesapámnak köszönhetően már tizenévesen körülvettek a régiségek és a hagyományőrzéssel kapcsolatos dolgok. A falon hortobágyi karikás ostor függött, mellette fokos és sok népi motívummal ellátott kerámia, a sarokban díszes rokka állt.

Tizenévesen, nagybátyámat meglátogatva, mindig is csodálkozó tekintettel bámultam a múltat idéző tárgyakat. Bútorai kivétel nélkül antik darabok voltak. A szoba tele volt történelmet átélő tárgyakkal, köztük régi órákkal, szobrokkal, kerámiákkal és fegyverekkel. Akárcsak egy időutazáson járnánk a múltban.

Számomra mindez felért egy interaktív kiállítással. Nagybátyám, egy-egy darabot a kezembe adva, büszkén mutatta: „Látod, Bálint? Ez egy 200 éves kovás pisztoly! Fogd csak meg, de óvatosan!” Egy másik alkalommal az újonnan szerzett kardját mutatta: „Ez egy tisztí szablya

Levél haza –1938-ban

Hatástalanított és restaurált fegyverek

Ferenc József idejéből.” Ilyen tárgyakat gyermekként a kezemben tartani életre szóló élmény volt.

Vasárnaponként a pécsi vásárbán édesapámmal és nagybátyámmal megszállottan kerestük mindazt, ami régi és szép, köztük a muzeális fegyvereket is. Rutinná vált a „kincskeresés”. Nem is volt kérdés, hogy szeressem-e és ismerjem-e a múlt tárgyait és fegyvereit!

Középiskolai éveimben még inkább értékelni keztem azt a kézi munkát, amit egy ilyen tárgy elkészítésébe a mesteremberek befektettek. Megismerve a fém- és fémegymunkálást, én is belevágtam az antik fegyverek restaurálásába és gyűjtésébe. Hamar kiderült, hogy én is örököltem a család férfi tagjainak kezűgyességét. Így, ha kezembe került egy-egy antik tárgy, elismeréssel nézték, hogy milyen szépen helyrehoztam.

Édesapám és nagybátyám minden fortélyt és technikát megtanított a tekintetben, hogy felismerjem és megőrizsem a tárgyak eredetét. Megtanították, mihez lehet és mihez véték hozzányúlni. Mire 21 évesen elvégeztem a technikumot, már több antik tárgy restaurálása volt a nevemhez köthető, köztük több hatástalanított muzeális fegyveré is. Elsősorban az antik vadász- és kovás fegyverekkel foglalkoztam.

Az akkori Szentendrei Katonai Szakközépiskolába való 2001-es önkéntes bevonulásom után személyesen is megtapasztalhattam, milyen egy lőfegyvert elsűtni, és milyen a katonák mindennapi élete a fegyver „társaságában”. 2002-es avatásomkor büszkén viseltem az őrmesteri rendfokozatot a Hősök terén.

Ezután kezdtem a honvédségben egykoron rendszerezett fegyverek iránt érdeklődni. A Hadtörténeti Múzeum meglátogatása megerősített abban, hogy ismereteimet elmélyítve foglalkozzam az antik tárgyakkal és fegyverekkel. A szakirodalmakat bújva egyre jobban beleástam magam a témába.

Immár húszéves katonai és gyűjtői tapasztalattal elmondhatom: talán kellő ismeretekkel rendelkezem a honvédség egykoron és ma rendszeresített kézi fegyvereiről. Gyűjtőményemet nagyrészt a múltban használatos szálfegyverek és hatástalanított muzeális kézi lőfegyverek alkotják, melyekhez korabeli fényképek, személyes tárgyak (levelek, pipák, obsitok) kollekcója is társul: a háborúk során használt emlék löveg hüvelyvázák, kitüntetések, lőportartók stb., melyek a katonák mindennapjait képezték. Gyűjtőményemben előfordulnak más országok muzeális fegyverei is.

Számomra az internet igen nagy teret biztosít, édesapámnak és nagybátyámnak erre nem volt lehetősége. Korai haláluk és a tőlük örökölt tárgyak még inkább megerősítettek abban, hogy emlékükre és tiszteletükre tovább végezzem a gyűjtői munkát, képviseljem a gyűjtői szenedélyt. Különböző online felületeken, aukciós házak platformjain keresztül licitálok és vásárolok eredeti darabokat, akár külföldről is, de személyesen is felkeresnek gyűjtőtársaim. Persze, nem könnyű a gyűjtés és egyben türelmjáték is. Sokszor évekig kell várni egy-egy ritkább történelmi darab felbukkanására.

Úgy gondolom, hogy minden olyan tárgy, ami a múltban egy katonatársunké volt, abban egy kicsit az ember lelke is ott maradt. Egy szabályában vagy egy bajonettben, de akár egy antik lőfegyverben is. Sosem úgy nézek ezekre a tárgyakra, mint fegyverekre. Inkább úgy tekintem, hogy az akkori emberek mindennapjait képező múlt egy-egy darabja. Az időt és a múltat tiszteltem a gyűjtött tárgyakban. Nagy szerencsének, megtiszteltetésnek tartom, hogy napjainkban ezek őrzője lehetek.

Katonatársaim is szívesen nézik, olvassák egykori bajtársaink tárgyi ereklyéit és írott emlékeit. Egyetértéssel velem abban, hogy ameddig csak lehet, tisztelnünk és őriznünk kell az egykori katonák tárgyi emlékeit. 🇵🇸

1898 M szablyák

„Az alkotás hangulata magával ragad”

Barna Gábor zászlós
A reprodukciók a szerző archívumából valók

Kisgyermekként imádtam rajzolni, főleg mesefigurákat másolni és kiszínezni. Volt egy kis emlékkönyvem, amibe ezeket rajzoltam, ezt édesanyám azóta is féltve őrzi otthonában. Később ez a tevékenységem háttérbe szorult, viszont mindig ámulattal bámultam a szép festményeket, rajzokat. És valahányszor láttam ilyeneket, arra gondoltam, hogy én biztosan nem tudnék magamtól ilyet alkotni. Mára kiderült: talán képes vagyok rá.

Elképzelésem sem volt, hol, mivel kellene elkezdni. Így, hogy alkotói igényeimet kielégítsem, a hobbi-fényképészetet választottam a 2000-es elején. Van egy kollégám, aki akkor már évek óta járt megörökíteni a Zagyva-partot és -árteret. Az ő segítségével, iránymutatásával kezdtem bele a fényképezésbe, de csak ritkán jártam ki a hajnali napkeltéket megörökíteni, mert csak az őszi színeket, a párás levegőt és a téli hangulatot találtam izgalmasnak. Hó hiányában pedig erre is egyre ritkábban volt alkalmam.

Sok mindent kipróbáltam, hogy kiderüljön, mely tevékenységek alkalmával sikerülhet teljesen kizárnom a külvilágot. Szeretek olvasni is, imádom Ken Follettet, az összes könyvét elolvastam, de az olvasással az a bajom, hogy időnként elkalandozok, majd lapozhatok vissza, hogy miről is volt szó. A hegyekben is szoktam kerékpározni, jártam a Zemplénben, a Bükkben, a Pilisben, a Bakonyban, a Mátrában, de ezekre a helyekre utazni kell, barátokkal össze kell szervezni, így erre ritkán tudok sort keríteni. Sokat sportolok, 2010–2015 között minden honvédségi versenyen részt vettem, ezekre tudatosan és szorgalmasan készültem. A futóedzéseim alatt is folyamatosan jártak, járnak a gondolataim, elkalandozom mindenfelé. A kertemben és a házamban is szeretek alkotni, barkácsolni, de anyagi tekintetben ez nem hasonlítható havi 3–5 darab farostlemez árához.

2018 októberében az egyik (akkor még csak) kollégám azzal jött be egy reggel, hogy megmutatta a telefonján, hogy mit festett a hétvégén. Kikerekedett szemmel

gyönyörködtem benne, majd nyilván jöttek a kérdések, hogy hogyan, hol, mikor, milyen stb.? Szolnokon is működik egy irányított festőest, ahol egy művész házaspár alkotói tevékenységét követhetik az alkotni vágyók lépésről lépésre. Nekünk csak annyi a dolgunk, hogy regisztráljunk, átutaljuk az összeget, majd a kitűzött eseményen időben megjelenjünk. A vásznat, a festéket, az ecsetet, mindent ők állnak, s a produktumot haza lehet vinni. Ez egy hozzávetőlegesen 4 órás időtartam, mely végig nagyon nyugodt hangulatban telik. Annyira felcsigázott, amit mondott, hogy ott helyben, rögvest segített beregisztálni, s a következő alkalommal már részt is vettem rajta.

Mondanom sem kell, azután, hogy megtörtént a „nagy áttörés”, azonnal elkezdtem utánanézni mindennek, ami a festéssel kapcsolatos. Közel százórányi YouTube oktatóvideót néztem végig különböző művészek tanácsairól, tapasztalatairól, alkotásairól.

Ez hozzásegített, hogy legyen egy alaptudásom, melynek köszönhetően megrendeltem minden szükséges kelléket ahhoz, hogy elkezdhessek egyedül festeni. Az első időszakban próbáltam minél egyszerűbb festményeket utánozni úgy, hogy a videót leállítottam bizonyos részeknél, és utánóztam, másoltam, amit az alkotó festett. A legtöbb ilyen felvételen még az is rajta van, milyen színt mivel kever, milyen arányban stb. Az első egy évben csak akrilfestéket használtam, mert ez általában olcsóbb, mint az olajfesték, és a kezdeti tanulási folyamathoz, az alapvető dolgok elsajátításához ez a legegyszerűbb, legkézenfek-

vőbb megoldás. Tudtam, hogy a festészet magasabb kategóriája az olajfestés, de egyrészt bátorítan voltam hozzákezdeni, mert tudatlan voltam az adalékanyagok és a hígítási arányok tekintetében, másrészt akrilfestékből annyi volt, hogy sajnáltam volna félretenni. De mivel a következő év karácsonyára a bátyám egy teljes Van Gogh olajkészlettel lepett meg, azonnal elkezdtem azzal dolgozni, s annyira megtetszett az illata, a hangulata, a finomsága, a kezelhetősége, hogy az akrilok azóta is az egyik szekrényemben pihennek. Kezdetben vászonra dolgoztam, de hamar rátértem a farostlemezeire, mert ez árban töredéke annak. Ezt is egy művész ajánlotta, ő is ilyenre fest. Ezzel csak annyi a pluszmunka, hogy kétszer is alapozni kell a nyers rostot, hogy a használni kívánt festéket ne szívja magába. Majd később, teljesen véletlenül használtam egy olyan farostlemezt, melynek egyik oldala fehér színű volt. Pontosan olyan, mint amit szekrények hátuljához szoktak szögezni. Na ez annyira tökéletes lett számomra, hogy azóta már csak ilyenre festek, hiszen ezt alapozni sem kell.

Amikor szabadidőm engedi, a festészetet választom időöltésnek. Azonban nem festek mindig, nem használok ki minden egyes szabad percet, fél órát, mert festeni csak úgy szeretek, ha van legalább két óra szabad periódusom. Ilyenkor viszont a nyugalom, a csend, az egész alkotás hangulata annyira magával ragad, hogy ez az egyetlen olyan tevékenység az életemben, amikor több órán keresztül annyira kikapcsolok, hogy semmi más nem jut az eszembe, nem gondolkodom. Volt alkalom, mikor egyedül voltam otthon, és 10 órán keresztül csak az ecset, a festék, a vászon és én léteztünk. Ennél pihentetőbb dolog nem létezik számomra. Erre az érzésre hívta fel a figyelmünket az a művész, akinek az irányított estjén részt vettem. Úgy fogalmazott, ez az az áramlás, „flow”, mely magával ragad, visz magával, s ezalatt boldogsághormonok milliói szabadulnak fel s áradnak szét az agyban. Pláne, ha az ember még Mozartot is hallgat közben, melyről tudósok kimutatták, hogy serkenti az ember alkotói tevékenységét.

Teljesen amatőr, kezdő szinten festegetek, azt is mondhatom, csak a saját szórakoztatásomra. Annyival tudok többet azoknál, akik még nem próbálták ezt, hogy van egy kezdőszintű tapasztalatom az elmúlt négy évnek köszönhetően. Videókról már nem szoktam utánózni, általában képeket, fényképeket mentek le a telefonomra, és ezeket másolom a saját elképzelésemnek és tudásomnak megfelelően. Egyetértek azokkal a hivatásos művészekkel, akik azt vallják, semmi gond nincs azzal, ha úgy tanulunk, hogy más által már megalkotott műveket másolunk. Az örömszerzés a lényege az egésznek, és ezt nyilván mindenki érzi, aki bármilyen alkotói tevékenységet folytat saját szórakoztatása érdekében.

Végül, de nem utolsósorban visszatérek oda, ahonnan ez elindult, a kollégánómra. Hálás vagyok a sorsnak, hogy megismerhettem Öt, annak, hogy általa elkezdhettem azt, amiről évtizedek óta csak álmodtam. Köszönök neked mindent, drága feleségem!

!@

Íjjal a dobogón

*Huszár Zoltán zászlós
A fotók a szerző archívumából valók*

Huszár Zoltán zászlós 1995-ben, a Kossuth Lajos Katonai Főiskola Gépesített Lövész Tiszthelyettes Szakán végzett, jelenleg a Magyar Honvédség Légi Műveleti Vezetési és Irányítási Központ 2. Gerinc Radar Mérőpont állományában teljesít szolgálatot. A zászlós 2006 óta foglalkozik versenyszerűen a csigás íjászattal. Az alábbiakban sportpályafutásáról, sportsikereiről ír.

Az elmúlt 16 évben nagyon sok munkát, időt és pénzt fektettem ebbe a sportba, de úgy érzem, megérte, mert megannyi kellemes élménnyel és számtalan kiváló sportember barátságával lettem gazdagabb, és nem utolsósorban, sokat tanultam.

Azon szerencsések közé tartozom, akik elmondhatják, hogy megtalálták azt a sportot, amiben azon kívül, hogy szívesen űzik, eredményesek is. Egy iraki miszsióból hazatérve döntöttem úgy, hogy veszek egy íjat, és kipróbálom az íjászatot. Szerencsére gyorsan „összebarátkoztunk”, és néhány hónap múlva már tudtam, hogy szeretnék ezzel a sporttal komolyabban is foglalkozni. Szinte az összes szabadidőmet ebbe fektettem, és viszonylag gyorsan sikerült jó eredményeket elérnem.

Úgy érzem, hogy a csúcsra 2018-ban értem fel. Akkor az ausztriai Moosburgban rendezett világbajnokságon világbajnoki címet szereztem. A következő évben Varinban, Szlovákiában másodsorban is Európa-bajnok lettem, és mindkét évben elhoztam az országos bajnoki címeket is. Eddigi sportpályafutásom legeredményesebb időszaka volt ez a két év.

2022. augusztus 29. és szeptember 3. között a szlovéniai Mokrice adott helyszínt a HDH-IAA 3D (Historical 3Dimensional Hunting – International Archery Association) íjász-világbajnokságnak. Az öt napig tartó verseny első három napján mindenki azért küzd, hogy bejusson a döntőbe, lehetőség szerint minél nagyobb előnnyel, mert az addig megszerzett pontokat visszük magunkkal. Itt csak a legjobb hat versenyző kap lehetőséget arra, hogy egy külön, egyenként hatlövéses versenyben eldöntsék az első három hely sorsát.

A közel 400 fős mezőny gyönyörű környezetben, egy igen színvonalas versenyen mérhette meg magát. Szerencsére az időjárás is végig kegyes volt hozzánk, egy kis esőt leszámítva kimondottan barátságos időben volt részünk a verseny teljes ideje alatt. Ezt csak azért jegyeztem meg, mert szabadtéri verseny lévén egy hideg, szeles, esős idő nagyon megnehezíti a pontos lövések leadását. Természetesen az időjárás mellett szükséges, hogy egyéb dolgok is tökéletesen „összeálljanak” a jó eredmény elérése érdekében. Ilyen például egy jól sikerült felkészülés

és formaidőzítés, de legalább ennyire fontos a felszerelés lehető legoptimálisabb beállítása. Technikai sport lévén, ez mostanra ugyanolyan fontos az élmezőnyben, mint a sokéves edzés és a versenyzési tapasztalat. Az íjak és egyéb kiegészítő eszközeik rohamosan fejlődnek, így évről évre olyan újdonságok jelennek meg a piacon, melyeknek beszerzése vagy cseréje szinte kötelező. Sajnos ez elég költséges. Az idei versenyszezont én is hasonlóképp kezdtem, az előző íjamat és néhány kiegészítőt egy 2022-es új modellre cseréltem.

A felkészülés jól indult, a februári IFAA (International Field Archery Association) Terem Országos Bajnokságot sikerült megnyernem. Ahogy beköszöntött a tavasz, az időjárás lehetővé tette, hogy szabadtéren edzzünk. Mindenki gőzerővel ugrott neki a gyakorlásnak, hiszen áprilistól megkezdődtek a 3D és a Terep Grand Prix versenysorozatok, majd nyáron mindkét szakág országos bajnoksága. A Grand Prix versenysorozatban csak azok a versenyzők értékelhetők a szezon végén, akik minden fordulón részt vettek. Én sajnos nem tudtam ott lenni mindenhol, de természetesen a lehetőségekhez mérten igyekeztem minél többön részt venni. Ezek a kétnapos versenyek a legjobb felkészülési lehetőségek egy OB-re vagy egy nemzetközi versenyre. Szerencsés vagyok, mert az idén is meghozta az eredményét a sok edzés és versenyzés. Két új országos csúcsot is lőttem, és a 3D és a Terep Országos Bajnokságokon is első helyezést értem el.

Augusztus végén a mokricei világbajnokságra, úgy érzem, felkészülve és jól összerakott felszereléssel érkeztem meg. A mezőny nagyon erős volt, és mint minden sportban, itt is egyre erősebb. Gondolom, mindenki győzni megy – talán másfajta hozzáállásnak nincs is értelme, hiszen a sportban bármi előfordulhat –, de az igazán esélyesek már a verseny legelején elszakadtak a tömegtől, és szinte behozhatatlan különbségre tettek szert az első két napban. Az élen álló hét-nyolc íjász innentől egy külön versenyt vívott egymással. Az elsődleges célom az volt, hogy a döntő napjáig folyamatosan a legjobb négy között legyek, és a végén mindenképp dobogóra szerettem volna állni. Persze nem titkolt szándékkal nekem is a győzelem volt a célom, de legnagyobb sajnálatomra az egyik versenyzőt nem sikerült legyőznöm, így az ötödik nap végén a második helyezést sikerül megszereznem, aminek természetesen így is nagyon örültem. Ezúton is gratulálok a világbajnoknak. (A sors iróniája, hogy a győzteszel egy héttel később ismét együtt versenyeztem egy másik versenyen, és ott már fordítva álltunk a dobogó első két fokán.)

Az idei őszen volt még három kisebb-nagyobb versenyem, de a következő komolyabb megmérettetés a februári Terem OB, amire januártól kezdődik a felkészülés. Bízom benne, hogy a következő év is hasonlóan eredményes lesz, mint az eddigiek, és sikerül kijutnom az Eb-re, ahonnan egy hasonlóan jó vagy még ennél is jobb eredménnyel sikerül hazatérnem. 2024-ben pedig ismét a Vb a cél. 🏆

Ismételt találkozás

*Dr. Murinkó Attila ezredes
Fotó: Filippo Brunelli*

Don Fulvio, az olasz haderő Katolikus Tábori Lelkészi Szolgálatának papja (a képen középen) jelenleg Verona helyőrségben teljesíti szolgálatát. A helyben települő Szárazföldi Műveleti Erők Támogató Parancsnokság (COMFO-TER-SUP) parancsnokával együttműködésben, prof. dr. Pintér Lajos tiszteletbeli főkonzul (balról) koordinálásával vettünk részt 2022. november 2-án a város központi temetőjének katonai parcellájában megtartott nemzetközi kegyeleti rendezvényen.

Fulvio atyával immáron negyedízben találkoztam. KFOR-missziós külszolgálatom során, 2015-ben valójában többször, hiszen hat hónapon át, míg Koszovóban szolgált, az általa Camp Film City táborban bemutatott vasárnapi olasz miséken rendszeresen részt vettem. Azt követően, különböző kegyeleti rendezvényeken kétszer hozott össze vele a jó sors.

A mostani, negyedik találkozásunkra a veronai osztrák-magyar katonai temetőben tartott rendezvényt követően került sor. Az atya örömmel fogadta a Honvéd Altiszti Folyóiratnak azt a számát, amelyben a pápai Svájci Gárdát mutattuk be az olvasóknak. 🏆

Kegyeleti rendezvények

*Dr. Murinkó Attila ezredes
Fotó: Filippo Brunelli*

Prof. dr. Pintér Lajos veronai tiszteletbeli főkonzul hosszú évek óta különböző programokban való részvételével támogatja a Magyar Honvédséget. Idén, november 1-jén professzor úr, együttműködve Ottó testvérrrel (ofm) szentmisét készített elő a San Bernardino ferences rendi kolostor Szent Antal-kápolnájában magyar és olasz katonák emlékeztére (3. fotó). A következő nap délelőttjén az olasz (2. fotó), majd az osztrák és a magyar katonákra (1. fotó), illetve a 2017 januárjában bekövetkezett veronai buszbaleset áldozataira történő emlékezésre került sor (4. fotó). Képeink bepillantást engednek az elesett katonákra és magyar állampolgárokra emlékező érzelmeteli programokba.

Humor

Tigyi István Zsolt főtörzsászlós

1000 DOLGOZÓ

Szabó Noémi zászlós a laktanyában az utolsó randevújáról mesél. Közben megkérdezi a kollégája:

- Te, és mi volt azzal a helyes múltkori pasival?
- Jaaa, a klubban? Azt mondta, válalkozó és van 1000 dolgozója. Erre kiderült, hogy méhész.

OKTATÁS

Tóth őrmester oktatja a katonákat:

- Na, Kis honvéd, ha adok magának kettő nyulat, azután még kettőt, hány nyula lesz?
- Őrmester úr, jelentem, öt!
- Nem. Akkor máshogy kérdezem. Ha adok magának egy nyulat, majd még hármat, hány nyula lesz?
- Őrmester úr, jelentem, öt!
- Nececeem! Már miért lenne öt? – kérdezi ingerülten az őrmester.
- Őrmester úr, jelentem, mert már van otthon egy.

NUDISTA STRAND

Kovács főtörzsőrmester és két beosztottja elhatározzák, hogy kipróbálják a nudista strandot. Ki is mennek, lefekszenek anyaszült meztelenül a fővenyre. Napoznak, majd az egyik beosztott felkiált:

- Főtörzsőrmester úr, baj van! Jön a parancsnok úr előterese!

Erre a két beosztott az ágyéka elé helyezi a törölközőt, míg a főtörzsőrmester az arcát takarja el. Amikor az előteres elhaladt, az egyik beosztott megkérdezi az előljáróját:

- Főtörzsőrmester úr! Miért az arcát takarta el?
- Hát, nem tudom, önök hogy vannak velem, de engem az arcomról szoktak felismerni.

HIT

Nagy törzsászlós lánya eladósorba kerül és egy vasárnap el is hozza a leendő párját ebédre. Ebéd alatt a törzsászlós elkezd kérdegetni a vőjelöltet:

- Na, fiam, mik a terveid a lányommal?
 - Szeretném majd feleségül venni.
 - Aztán, van-e hol lakni?
 - Hát, az még nincs, de hiszem, hogy Isten megsegít.
 - Na és van-e munkád, amiből eltartod majd?
 - Hát, az még nincs, de hiszem, hogy Isten megsegít.
- Ez így folytatódik az egész ebéd alatt. Amikor a törzsászlós kettesben marad a feleségével, az asszony megkérdi:

- Na, drágám, hogy tetszett a fiú?
- Hát, kicsit nyámnyilának tűnik, de az nagyon tetszett, hogy azt hiszi, én vagyok az Isten.

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban
2022/6. szám
(december)

Kiadja a Magyar Honvédség
Parancsnoksága

Szerkesztőbizottság:

Elnök:

Kaszab Zoltán főtörzsászlós,
a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa

Tagok:

Balog Sándor főtörzsászlós
Bálint Ákos főtörzsászlós
Bogya Sándor főtörzsászlós
Dr. Murinkó Attila ezredes
Soós Lajos főtörzsászlós
Tigyi István Zsolt főtörzsászlós
Tömösközy Tamás Kálmán törzsászlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik a HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató és Közhaszú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság – Zrínyi Kiadó

Felelős vezető:

Kulcsár Gábor ügyvezető

A Zrínyi Kiadó vezetője:

Dr. Isaszegi János ny. vezérőrnagy

Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán ny. alezredes

Szerkesztő: Havasi Máté

Kézirat-előkészítő: Apagyiné Gáspár Jolán

Korrektor: Mészáros Károly ny. alezredes

Tördelő: Kiss Fanni Flóra

Grafikai tervezés: László Zoltán

Címlapfotó: Lakó-Tóbiás Tünde főhadnagy

Szerkesztőségi titkár: Pásztor Júlia

A szerkesztőség címe:

1087 Budapest, Kerepesi út 29/B

Telefon: 272-02, 459-5355,

fax: 459-5354

e-mail-cím: kiss.zoltan@hmzrinyi.hu

pasztor.julia@hmzrinyi.hu

Nyomdai kivitelezés:

HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs

Szolgáltató Közhaszú

Nonprofit Kft. Sokszorosító Osztály

Felelős vezető: Pásztor Zoltán

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány.

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható

a www.honvedelem.hu portál

kiadványok rovatában

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószerzőknek (EMPA)

HARCBAN EDZŐDTEK

Stendhal 1830-ban kiadott klasszikus regénye, a Vörös és fekete, konkrétan a katona és a pap jelleme, valójában egy személyben történő megjelenése jutott eszembe az olasz haderő Katolikus Táborigyelmi Szolgálatának palotájában tett látogatásomkor. A történelmi látványosságokban bővelkedő Piazza Venezia közelében lévő épület folyosóin, falain megannyi tárgy, relikvia emlékezteti a látogatót a múlt eseményeire, a szolgálat fáradhatatlan, gyakorta áldozattal járó tevékenységére.

A hegyi táborigyelmi misét bemutató képtől (1. kép) pár lépés távolságra az első és második világháborúban, az afrikai hadszíntéren és az 1936-os spanyol polgárháborúban elhunyt, a táborigyelmi szolgálat állományában szolgáló elesettek, eltűntek neve olvasható. (2. kép) A következő fotón a táborigyelmi szolgálat nyugállományú papjai által működtetett társaság zászlaja látható, rajta a lelkészek részére adományozott kitüntetésekkel (3. kép) A negyedik felvétel a fiaikat vesztő anyák és hadiözvegyek emléktábláját mutatja be, amely a táborigyelmi szolgálat templomának (Santa Caterina da Siena) lépcsősorán kapott helyet. (4. kép)

*Lejegyezte és a felvételeket készítette:
dr. Murinkó Attila ezredes*

